

๕ นาทีหรือ... ส่ว!!!... เล่มที่ 5

คำพิพากษาศาล
และคำวินิจฉัยเรื่องกล่าวหา
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ

คำนำ

หนังสือคำพิพากษาศาลและคำวินิจฉัยเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเล่มที่ 5 เล่มสุดท้ายของชุดหนังสือ “นี่หรือ...ฮั้ว !!!...” ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับคำพิพากษาศาล และคำวินิจฉัยเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงของคดี ข้อเท็จจริงของเรื่องกล่าวหา ความเห็นของคณะอนุกรรมการไต่สวน ทั้งด้านอาญาและด้านวินัย มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมทั้งคำพิพากษาของศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ และศาลจังหวัด ซึ่งเป็นเพียงตัวอย่างส่วนหนึ่งเท่านั้นที่นำมาให้ท่านที่สนใจได้ศึกษาหาความรู้

หนังสือชุดนี้มีเจตนาเพียงเพื่อความรู้ทางวิชาการ คณะทำงานหวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดหนังสือทั้ง 5 เล่มนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงาน ผู้บริหาร และผู้สนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หากมีข้อผิดพลาดประการใด คณะทำงานขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

คณะทำงาน
มีนาคม 2560

สารบัญ

คำพิพากษาศาล

กรณีที่ 1 คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คดีหมายเลขดำที่ 714/2544 คดีหมายเลขแดงที่ 2968/2544 และคดีหมายเลขดำที่ 729/2544 คดีหมายเลขแดงที่ 2969/2544 (คดีถึงที่สุด)	1
กรณีที่ 2 ศาลจังหวัดบึงกาฬ คดีหมายเลขดำที่ 3037/2553 คดีหมายเลขแดงที่ 3036/2554	20
กรณีที่ 3 คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8739/2555	45

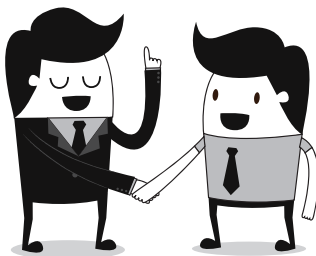
คำวินิจฉัยเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ

กรณีมาตรา 4, 7 และมาตรา 12	51
กรณีมาตรา 4, 11, 12	64
กรณีมาตรา 10 และมาตรา 12	84
กรณีตัวอย่างมาตรา มาตรา 5 มาตรา 6 และมาตรา 13	95

นี่หรือ...อึ้ง !!!...

เล่มที่
5

คำพิพากษาศาล
และคำวินิจฉัยเรื่องกล่าวหา
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ

คำพิพากษาศาล และคำวินิจฉัยเรื่องกล่าวหา ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ

คำพิพากษาศาล

กรณีที่ 1 คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คดีหมายเลขดำที่ 714/2544 คดีหมายเลขแดงที่ 2968/2544 และคดีหมายเลขดำที่ 729/2544 คดีหมายเลขแดงที่ 2969/2544 (คดีถึงที่สุด)

จำเลยที่ 1 ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ (ปีงบประมาณ 2544)

จำเลยที่ 2 ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ (ปีงบประมาณ 2545)

จำเลยที่ 3 ในฐานะนายกเทศมนตรี

ระหว่างวันที่ 7 กันยายน 2544 ถึงวันที่ 24 กันยายน จำเลยที่ 1 ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ กับจำเลยที่ 3 ในฐานะนายกเทศมนตรี โดยจำเลยที่ 3 อาศัยโอกาสที่ตนเป็นนายกเทศมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ก่อให้จำเลยที่ 1 กระทำความผิดด้วยการใช้ สั่งการให้จำเลยที่ 1 ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ และเป็นเจ้าหน้าที่รับซองสอบราคาการสอบราคาประจำปีงบประมาณ 2544 จำนวน 5 โครงการ ให้จัดส่งประกาศสอบราคา ทั้ง 5 โครงการ ไปยังผู้มีอาชีพรับจ้างเฉพาะกลุ่มตามรายชื่อที่จำเลยที่ 3 จัดเตรียมไว้ให้ ได้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก.

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ง. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. และบริษัท ข. จำกัด รวม 7 ราย และสั่งการไม่ให้ปิดประกาศเผยแพร่การสอบราคา ดังกล่าวไว้ ณ สำนักงานเทศบาล ต่อมาในการขายเอกสาร การสอบราคาและการยื่นซองสอบราคา จำเลยที่ 3 มอบเงิน จำนวนหนึ่งให้จำเลยที่ 1 เพื่อเป็นค่าซื้อเอกสารการสอบราคา พร้อมกับกำหนดรายชื่อของผู้ที่จะมาซื้อเอกสารการสอบราคา รายชื่อผู้เสนอราคา รวมทั้งรายชื่อผู้เสนอราคาที่จะได้รับการพิจารณาคัดเลือกในแต่ละโครงการ โดยจำเลยที่ 1 มีหน้าที่ ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่า ได้ขายเอกสารการสอบราคา ให้แก่ผู้มีรายชื่อตามบัญชีผู้มาซื้อแบบแปลนการสอบราคาและ รับซองเสนอราคาจากผู้มีรายชื่อตามบัญชีผู้มายื่นซองเสนอราคา และหลักฐานการรับซองเสนอราคาอันเป็นเท็จ กล่าวคือ จำเลยที่ 1 จัดทำบัญชีผู้มาซื้อแบบแปลนเอกสารการสอบราคา ออกใบเสร็จรับเงิน จัดทำบัญชีผู้มายื่นซองเสนอราคาและหลักฐาน การรับซองเสนอราคาขึ้นมาเพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่า ห้างหุ้นส่วน จำกัด ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ห้างหุ้นส่วน จำกัด ฉ. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. ได้มาติดต่อขอซื้อแบบแปลน เอกสารการสอบราคาและยื่นซองสอบราคา ซึ่งความจริงแล้ว ห้างทั้ง 5 รายดังกล่าว ไม่ได้มาซื้อแบบแปลนเอกสารสอบราคา และไม่ได้ยื่นซองเสนอราคาทั้ง 5 โครงการแต่อย่างใด นอกจากนั้น จำเลยที่ 3 ยังสั่งการให้จำเลยที่ 1 เขียนรายละเอียดใน

ใบเสนอราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ.
แล้วมอบเอกสารการดำเนินการดังกล่าว พร้อมใบเสนอราคา
ให้นาย เอ นำไปให้ห้างทั้ง 5 รายดังกล่าวลงลายมือชื่อ
พร้อมประทับตรา และต่อมานาย เอ นำเอกสารดังกล่าวไป
มอบให้จำเลยที่ 1 ลงทะเบียนรับซอง และให้นาย บี ช่างโยธา
และนาง ซี ลงลายมือชื่อเป็นพยานในการรับซองเสนอราคา
ดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเป็นการปกปิดการดำเนินการสอบราคา อันเป็น
การกระทำโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม
เพื่อเอื้ออำนวยให้แก่ห้างทั้ง 5 รายดังกล่าวเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา
กับเทศบาลเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาล กระทรวง
มหาดไทยและประชาชนที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนั้นเมื่อระหว่างวันที่ 15 มีนาคม 2545 ถึง
วันที่ 8 พฤษภาคม 2545 จำเลยที่ 2 ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ
กับจำเลยที่ 3 โดยจำเลยที่ 3 อาศัยโอกาสที่ตนเป็นนายกเทศมนตรี
ก่อให้เกิดจำเลยที่ 2 กระทำความผิดด้วยการใช้ สังกการให้จำเลยที่ 2
ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุและเป็นเจ้าหน้าที่รับซอง
สอบโครงการก่อสร้างโดยวิธีสอบราคาประจำปีงบประมาณ 2545
จำนวน 13 โครงการ ให้จัดส่งประกาศสอบราคาทั้ง 13 โครงการ
ไปยังผู้มีอาชีพรับจ้างเฉพาะกลุ่มตามรายชื่อที่จำเลยที่ 3
กำหนดให้ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน 9 ราย ได้แก่ ห้างหุ้นส่วน
จำกัด ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ห้างหุ้นส่วน
จำกัด ญ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฎ. ห้างหุ้นส่วน
จำกัด ฏ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฐ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฒ. และสังการ

ไม่ให้ปิดประกาศเผยแพร่การสอบราคาดังกล่าวไว้ ณ สำนักงานเทศบาล ต่อมาในการขายเอกสารการสอบราคา นาง ดี หุ่นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ค.มาติดต่อขอซื้อเอกสารการสอบราคาเพียงรายเดียว แต่ได้ขอซื้อแบบแปลนเอกสารการสอบราคาพร้อมกับจ่ายเงินค่าแบบแปลนเอกสารการสอบราคาในนามของห้างอื่นด้วย โดยจำเลยที่ 2 มีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่าได้ขายเอกสารการสอบราคาให้แก่ผู้มีรายชื่อตามบัญชีผู้มาซื้อแบบแปลนเอกสารการสอบราคาและรับซองเสนอราคาจากผู้มีรายชื่อตามบัญชี ผู้มายื่นซองเสนอราคา และหลักฐานการรับซองเสนอราคา อันเป็นความจริง กล่าวคือ จำเลยที่ 2 จัดทำบัญชีผู้มาซื้อแบบแปลน เอกสารการสอบราคา ออกใบเสร็จรับเงิน จัดทำบัญชีผู้มาดูแลสถานที่การก่อสร้าง บัญชีผู้มายื่นซองเสนอราคา และหลักฐานการรับซองเสนอราคาขึ้นมาระบุว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ.ห้างหุ้นส่วนจำกัด ณ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ด. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ถ. และบริษัท ท. จำกัด ได้มาติดต่อขอซื้อแบบแปลนเอกสารการสอบราคา ดูสถานที่ก่อสร้าง และยื่นซองเสนอราคา ซึ่งความจริงแล้ว ห้างและบริษัทดังกล่าวไม่ได้มาติดต่อขอซื้อแบบแปลนเอกสารการสอบราคา ดูสถานที่ก่อสร้างและยื่นซองเสนอราคาแต่อย่างใด และได้มอบเอกสารการดำเนินการดังกล่าวให้แก่นาง ดี เพื่อนำไปให้ ห้างหุ้นส่วนจำกัดและบริษัทตามบัญชีรายชื่อ

ดังกล่าวลงลายมือชื่อและประทับตรา ต่อมานาง ดี นำหลักฐานดังกล่าวมามอบให้จำเลยที่ 2 ลงทะเบียนรับซอง และจำเลยที่ 2 ให้นาย บี ลงลายมือชื่อในบัญชีผู้มาดูแลสถานที่ก่อสร้างในฐานะพยานการรับซองเสนอราคาพร้อมกับจำเลยที่ 2 เพื่อแสดงให้เห็นว่าการดำเนินการสอบราคาในครั้งนี้ได้ดำเนินการถูกต้องตามระเบียบและขั้นตอนของทางราชการ ทั้งนี้เพื่อเป็นการปกปิดการดำเนินการสอบราคา อันเป็นการกระทำโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ.และบริษัท ท.จำกัด ให้เป็นผู้มีสิทธิ์ทำสัญญากับเทศบาล เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาลกระทรวงมหาดไทย และประชาชนที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาคดีนี้แล้ว มีมติว่าการกระทำของจำเลยทั้งสามมีมูลความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 84, 91, 157, 162 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12,13

จำเลยทั้ง 3 ให้การปฏิเสธ ทางการไต่สวนพยานหลักฐานจากการพิจารณาของศาลและรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นที่ยุติว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ 1 ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 3 จำเลยที่ 2 ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 4 จำเลยที่ 3 ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีในปีงบประมาณ 2544 เทศบาล ดำเนินการจ้างเหมาโครงการก่อสร้างโดยวิธีสอบราคา

5 โครงการ กำหนดให้ผู้สนใจติดต่อขอซื้อแบบแปลนเอกสาร การสอบราคาและยื่นซองสอบราคาได้ที่สำนักงานเทศบาล ตั้งแต่วันที่ 7 ถึง 18 กันยายน 2544 ในวันเวลาราชการ และเปิดซองสอบราคาในวันที่ 19 กันยายน 2544 เทศบาลมีคำสั่งแต่งตั้งให้จำเลยที่ 1 เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ ทำหน้าที่รับซองสอบราคา ทั้ง 5 โครงการ ต่อมาในปีงบประมาณ 2545 เทศบาลได้ดำเนินการจ้างเหมา โครงการก่อสร้างโดยวิธีสอบราคา 13

โครงการ กำหนดให้ผู้สนใจติดต่อขอซื้อแบบแปลนเอกสารการสอบราคาได้ที่สำนักงานเทศบาล ตั้งแต่วันที่ 15 ถึง 26 มีนาคม 2545 ในวันและเวลาราชการและยื่นซองสอบราคา ในวันที่ 27 มีนาคม 2545 กำหนดให้เปิดซองสอบราคาโครงการที่ 1 ถึง 7 ในวันที่ 28 มีนาคม 2545 ตั้งแต่เวลา 9 นาฬิกา เป็นต้นไป ส่วนโครงการที่ 8 ถึง 13 กำหนดเปิดซองสอบราคาในวันที่ 29 มีนาคม 2545 ตั้งแต่เวลา 9 นาฬิกา เป็นต้นไป และแต่งตั้งให้จำเลยที่ 2 เจ้าหน้าที่พัสดุให้ทำหน้าที่รับซองสอบราคา ทั้ง 13 โครงการ

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยทั้งสามกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ พยานโจทก์ 2 ราย เบิกความประกอภกันว่า พยานทั้งสองเป็น เจ้าพนักงานในการสอบสวนและเป็น อนุกรรมการในการไต่สวนข้อเท็จจริงเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ช.ได้รับหนังสือร้องเรียนจากผู้ปกปิดชื่อ ให้ทำการตรวจสอบการใช้อำนาจในการบริหารงานงบประมาณของคณะเทศมนตรีของเทศบาล ซึ่งมีจำเลยที่ 3 เป็นนายก

เทศมนตรี สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับหนังสือร้องเรียนขอให้ตรวจสอบการใช้อำนาจหน้าที่ที่มีขอบและขีดต่อระเบียบกระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการตรวจสอบและสอบสวนเบื้องต้น โดยสอบคำให้การจำเลยที่ 1 และที่ 2 เห็นว่า คดีมีมูลพอที่จะรับไว้พิจารณาได้ ส่วน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการการไต่สวนและแจ้งคำสั่งให้จำเลยทั้งสาม ในฐานะผู้ถูกกล่าวหาทราบ คณะอนุกรรมการเข้าทำการตรวจสอบสอบสวนพยานบุคคลผู้เกี่ยวข้องและพยานเอกสาร ได้ความว่าการสอบราคาจ้างเหมา 5 โครงการ ในปีงบประมาณ 2544 จำเลยที่ 3 สั่งการให้จำเลยที่ 1 จัดส่งประกาศสอบราคาไปยังผู้มีอาชีพรับจ้างเฉพาะกลุ่มตามรายชื่อที่จัดเตรียมไว้ให้ ได้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ง. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. บริษัท ช. จำกัด และปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้ากิ่งอำเภอ รวม 8 ราย และสั่งการไม่ให้ปิดประกาศเผยแพร่การสอบราคาดังกล่าวไว้ ณ สำนักงานเทศบาล ในการขายเอกสารสอบราคาและยื่นซองสอบราคา จำเลยที่ 3 มอบเงินจำนวนหนึ่งให้จำเลยที่ 1 เพื่อเป็นการซื้อเอกสารการสอบราคา พร้อมกับกำหนดรายชื่อผู้ที่จะมาซื้อเอกสารสอบราคา รายชื่อผู้เสนอราคา รวมทั้งรายชื่อผู้เสนอราคาที่จะได้รับการพิจารณาคัดเลือกในแต่ละโครงการ โดยจำเลยที่ 1 จัดทำบัญชีผู้มาซื้อแบบแปลน เอกสารการสอบราคา ออกใบเสร็จรับเงิน จัดทำบัญชีผู้มายื่นซองเสนอราคา และหลักฐานการรับซองเสนอราคาขึ้นมา เพื่อเป็นหลักฐาน

แสดงว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. ได้มาติดต่อขอซื้อแบบแปลนเอกสารการสอบราคาและยื่นซองสอบราคา ทั้งที่ห้างดังกล่าวไม่ได้มาขอซื้อแบบแปลนเอกสารการสอบราคาและยื่นซองเสนอราคาทั้ง 5 โครงการแต่อย่างใด นอกจากนั้นได้สั่งการให้จำเลยที่ 1 เขียนรายละเอียดในใบเสนอราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. แล้วมอบเอกสารการดำเนินการดังกล่าวพร้อมใบเสนอราคาให้นาย เอ นำไปให้ห้างทั้ง 5 ราย ลงลายมือชื่อและประทับตรา แล้วนำเอกสารดังกล่าวไปมอบให้จำเลยที่ 1 ลงทะเบียนรับซองและให้นาย บี ช่างโยธา และนาง ซี เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้เทศบาล ลงลายมือชื่อเป็นพยานในการรับซองเสนอราคาดังกล่าว ต่อมาในวันที่ 19 กันยายน 2544 ซึ่งเป็นวันเปิดซองสอบราคา จำเลยที่ 1 นำเอกสารการเสนอราคาของผู้เสนอราคาทั้ง 5 ราย ไปมอบให้คณะกรรมการเปิดซองสอบราคา ณ ที่ว่าการกิ่งอำเภอ ผลการเปิดซองสอบราคาปรากฏว่าโครงการขุดลอกลำห้วยโครงการที่ 1 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. เป็นผู้ได้รับการพิจารณาคัดเลือก โครงการขุดลอกลำห้วยโครงการที่ 2 มีห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. เป็นผู้ได้รับการพิจารณาคัดเลือก โครงการขุดลอกลำห้วยโครงการที่ 3 มีห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. เป็นผู้ได้รับการพิจารณาคัดเลือก โครงการปรับปรุงสภาพหน้าดินเพื่อส่งเสริมการเกษตร มีห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. เป็นผู้ได้รับการพิจารณาคัดเลือก และโครงการก่อสร้างระบบประปาเพื่อพัฒนาแหล่งน้ำทางการเกษตร มีห้างหุ้นส่วนจำกัด ค.

เป็นผู้ได้รับการพิจารณาคัดเลือก ส่วนการสอบราคาจ้างเหมา
จำนวน 13 โครงการ ในปีงบประมาณ 2545 จำเลยที่ 3
สั่งการให้จำเลยที่ 2 เป็นผู้จัดทำประกาศการสอบราคาทั้ง
13 โครงการ และให้จัดส่งไปยังผู้มีอาชีพรับจ้างเฉพาะกลุ่ม
ตามรายชื่อที่ตนกำหนดให้ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน 9 ราย ได้แก่
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข.
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ญ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ท. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฎ.
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฏ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฐ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ฒ. และสั่งการไม่ให้ปิดประกาศเผยแพร่การสอบราคาดังกล่าวไว้
ณ สำนักงานเทศบาล ต่อมาในการขายเอกสารการสอบราคา
นาง ดี หุ่นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. มาติดต่อ
ขอซื้อเอกสารการสอบราคาเพียงรายเดียว แต่ได้ขอซื้อแบบ
เอกสารการสอบราคาพร้อมกับจ่ายเงินค่าแบบเอกสารสอบราคา
ในนามของห้างอื่นด้วย โดยจำเลยที่ 2 จัดทำบัญชีผู้มาซื้อ
แบบแปลนเอกสารการสอบราคา ออกใบเสร็จรับเงิน จัดทำบัญชี
ผู้มาดูสถานที่ก่อสร้าง บัญชีผู้มายื่นซองเสนอราคา และหลักฐาน
การรับซองเสนอราคาขึ้นมาระบุว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ห้าง
หุ้นส่วนจำกัด ฉ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ญ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ข. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ต. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ถ. และบริษัท ท. จำกัด มาติดต่อขอซื้อ
แบบแปลนเอกสารการสอบราคา ดูสถานที่ก่อสร้าง และยื่นซอง
เสนอราคา ทั้งที่ห้างและบริษัทดังกล่าวไม่ได้มาติดต่อขอซื้อ
แบบแปลนเอกสารการสอบราคา ดูสถานที่ก่อสร้าง และ

ยื่นขอเสนอราคาแต่อย่างใด และมอบเอกสารการดำเนินการดังกล่าวให้นาง ดี เพื่อนำไปให้ห้างและบริษัทตามบัญชีรายชื่อดังกล่าวลงลายมือชื่อและประทับตรา ต่อมานาง ดี นำเอกสารหลักฐานดังกล่าวมามอบให้จำเลยที่ 2 ลงทะเบียนรับของ และจำเลยที่ 2 ให้นาย บี ช่างโยธา ลงลายมือชื่อในบัญชีผู้มาดูสถานที่ก่อสร้างในฐานะผู้นำดูสถานที่ก่อสร้าง และในเอกสารการรับของสอบราคาในฐานะพยาน การรับของสอบราคาพร้อมกับจำเลยที่ 1 เพื่อแสดงให้เห็นว่าการดำเนินการสอบราคาถูกต้องตามระเบียบและขั้นตอนของทางราชการ ต่อมาในวันที่ 1 เมษายน 2545 ซึ่งเป็นวันเปิดของสอบราคา จำเลยที่ 2 นำเอกสารการเสนอราคาของผู้เสนอราคาทั้งหมดไปมอบให้คณะกรรมการสอบราคา ณ ที่ว่าการกิ่งอำเภอ และผลการเปิดของสอบราคาปรากฏว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. ได้รับการพิจารณาคัดเลือก จำนวน 7 โครงการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ได้รับการพิจารณาคัดเลือก 5 โครงการ และบริษัท ท. จำกัด ได้รับการพิจารณาคัดเลือก 1 โครงการ ข้อเท็จจริงยังปรากฏอีกว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. เป็นเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ 3 สำหรับนาง ดี หุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. เป็นคู่รักของจำเลยที่ 3 และปัจจุบันทั้งสองได้แต่งงานตามประเพณีแล้ว จากการส่งใบเสนอราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. ใบเสนอราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. ใบเสนอราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ใบเสนอราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. และบัญชีรายชื่อผู้รับเอกสารเพื่อเสนอราคาเพื่อตรวจพิสูจน์เปรียบเทียบซึ่งกันและกันที่กองพิสูจน์หลักฐาน ปรากฏว่าลายมือ

เขียนกรอกข้อความในเอกสารใบเสนอราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัด
ฉ. ใบเสนอราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. และบัญชีรายชื่อผู้รับ
เอกสารเพื่อเสนอราคาตามโครงการชุดลอกลำห้วยทรายตอน
กลางและตอนล่าง มีคุณสมบัติการเขียนรูปลักษณะตัวอักษรเป็น
อย่างเดียวกัน เป็นลายมือของบุคคลคนเดียวกัน ส่วนลายมือเขียน
กรอกข้อความในเอกสารใบเสนอราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัด ช.
และใบเสนอราคาของ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. มีคุณสมบัติการเขียน
รูปลักษณะตัวอักษรเป็นอย่างเดียวกัน เป็นลายมือของบุคคล
คนเดียวกัน ตามผลการตรวจพิสูจน์และความเห็นของผู้ชำนาญการ
คณะอนุกรรมการรวบรวมพยานบุคคลและพยานเอกสาร
แล้วมีความเห็นว่าคดีดังกล่าวมีมูล จึงได้แจ้งข้อกล่าวหาให้จำเลย
ทั้งสามทราบจำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ คณะอนุกรรมการ
พิจารณาแล้วเห็นว่าคดีดังกล่าวจำเลยทั้งสามกระทำความผิดตาม
ข้อกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นตามความเห็น
ของคณะอนุกรรมการไต่สวน ศาลเห็นว่าพยานโจทก์ทั้งสอง
สอบปากคำจำเลยที่ 1 และที่ 2 ในฐานะพยาน เมื่อคณะกรรมการ
ดังกล่าวเห็นว่าเรื่องที่ร้องเรียนมีมูลพอที่จะรับไว้พิจารณาไต่สวน
จึงมีคำสั่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเรื่องกล่าวหาจำเลยทั้งสาม
คณะอนุกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับ
ข้อกล่าวหาเสร็จแล้วจึงแจ้งข้อกล่าวหาให้จำเลยทั้งสามทราบ
จึงเป็นที่เห็นได้ว่า ในขณะที่จำเลยที่ 1 และที่ 2 ให้การต่อพยาน
โจทก์ทั้งสองนั้น จำเลยที่ 1 และที่ 2 ยังไม่ตกเป็นผู้ถูกกล่าวหา
จึงไม่ถือว่าเป็นบันทึกคำให้การของผู้ถูกกล่าวหา แม้เป็นคำให้การ

ที่เป็นคำรับซึ่งปรักปรำและเป็นผลร้ายแก่ตนเอง แต่ศาลจะนำคำให้การดังกล่าวมารับฟังเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิจารณาว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 กระทำความผิดตามที่โจทก์ฟ้องไม่ได้ ตามประมวลกฎหมายอาญาวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226 จึงต้องพิจารณาจากพยานหลักฐานอื่นที่ได้จากการไต่สวน โดยแยกพิจารณาได้ดังนี้

ปัญหาว่าจำเลยที่ 3 สั่งการจำเลยที่ 1 และที่ 2 ไม่ให้ปิดประกาศสอบราคาไว้ที่สำนักงานเทศบาลและส่งประกาศสอบราคาไปให้ผู้มีอาชีพรับจ้างทำงานตามที่จำเลยที่ 3 กำหนดให้หรือไม่ ในการประกาศสอบราคาในปีงบประมาณ 2544 โจทก์มีนาง ซี และนาย บี ซึ่งในขณะเกิดเหตุรับราชการที่สำนักงานเทศบาล เบิกความว่าในช่วงระหว่างวันที่ 7 ถึง 18 กันยายน 2544 พยานทั้งสองไม่เห็นว่ามีการปิดประกาศสอบราคา 5 โครงการที่สำนักงานเทศบาล ส่วนการประกาศสอบราคาในปีงบประมาณ 2545 โจทก์มีนาย อี ซึ่งขณะเกิดเหตุมีตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาล และนาย บี เบิกความว่า ในช่วงระหว่างวันที่ 15 ถึง 26 มีนาคม 2545 พยานทั้งสองไม่เห็นว่ามีการปิดประกาศสอบราคา 13 โครงการ ที่สำนักงานเทศบาลแต่พยานโจทก์ทั้งสามดังกล่าวไม่ได้มีหน้าที่ในการเผยแพร่การสอบราคาโครงการดังกล่าวโดยตรง ในขณะที่นาง เอช พยานโจทก์ซึ่งมีตำแหน่งปลัดเทศบาลและมีหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติงานของข้าราชการในเทศบาลตำบลบ้านโคก เบิกความตอบทนายจำเลยที่ 1 และที่ 2 ถ้ามั่นใจว่า พยานตรวจสอบแล้วพบว่าจำเลยที่ 1 และที่ 2

ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุของโครงการดังกล่าวดำเนินการตามระเบียบทุกประการ ปรากฏว่ามีการส่งประกาศสอบราคา 5 โครงการดังกล่าวไปให้ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้ากิ่งอำเภอเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ผู้สนใจทราบ โดยจำเลยทั้งสามมีนาย ไร่ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้ากิ่งอำเภอในขณะนั้น เป็นพยานเบิกความว่า นาย เจ เจ้าหน้าที่ปกครองของกิ่งอำเภอ เป็นผู้ลงลายมือชื่อรับไว้ และในปี 2545 จำเลยที่ 3 ส่งหนังสือฉบับลงวันที่ 15 มีนาคม 2545 มาถึงพยานเพื่อแจ้งการประกาศสอบราคาให้ทราบและปิดประกาศให้ผู้สนใจทราบ โดยมีนาย เค ปลัดอำเภอเป็นผู้ลงลายมือชื่อรับหนังสือไว้ เมื่อได้รับหนังสือดังกล่าวแล้วมีการนำประกาศสอบราคาไปปิดประกาศ ณ ที่ว่าการอำเภอ จึงเห็นได้ว่าในการประกาศสอบราคาโครงการตามฟ้องมีการส่งประกาศสอบราคาไปให้ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้ากิ่งอำเภอเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ผู้สนใจทราบ ทั้งที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 ไม่ได้กำหนดให้ส่งประกาศสอบราคาไปปิดประกาศ ณ ที่ว่าการอำเภอดังนั้น หากจำเลยทั้งสามมีเจตนาปกปิดการประกาศสอบราคาโครงการตามฟ้องโดยการไม่ปิดประกาศสอบราคาที่สำนักงานเทศบาลจำเลยทั้งสามไม่น่าที่จะส่งประกาศสอบราคาไปให้ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้ากิ่งอำเภอ เพื่อประชาสัมพันธ์ดังกล่าว พยานหลักฐานที่ไต่สวนมาอ้างฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ 3 ส่งการจำเลยที่ 1 และที่ 2 ไม่ให้ปิดประกาศสอบราคาโครงการตามฟ้องที่สำนักงานเทศบาล สำหรับการส่งประกาศสอบราคาไปยังผู้มีอาชีพ

รับจ้างทำงานนั้น ปรากฏว่าจำเลยที่ 1 ส่งประกาศสอบราคา ไปให้ผู้มีอาชีพรับจ้างทำงาน 8 ราย และปรากฏในเอกสารว่า จำเลยที่ 2 ส่งประกาศสอบราคาไปให้ผู้มีอาชีพรับจ้างทำงาน 12 ราย ซึ่งถือว่าเป็นการส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนให้มากที่สุด ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 ประกอบหนังสือกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 ส่งประกาศสอบราคาไปให้ผู้มีอาชีพรับจ้างดังกล่าวตามที่ จำเลยที่ 3 เป็น ผู้กำหนดให้ไม่สามารถรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ จึงต้องถือว่าจำเลยที่ 1 และที่ 2 ส่งประกาศสอบราคาไปให้ผู้มีอาชีพรับจ้างทางไปรษณีย์ลงทะเบียนมากที่สุดตามระเบียบดังกล่าวแล้ว พยานหลักฐานที่ไต่สวนมายังฟังไม่ได้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ส่งประกาศสอบราคาไปให้ผู้มีอาชีพรับจ้างทางไปรษณีย์ตามที่จำเลยที่ 3 กำหนดให้

ปัญหาว่าจำเลยที่ 3 สั่งการให้จำเลยที่ 1 ทำหลักฐานบัญชีรายชื่อผู้รับเอกสารเพื่อเสนอราคา บัญชีรายชื่อผู้มาซื้อแบบแปลน เอกสารการสอบราคา บัญชีรายชื่อผู้ยื่นซองเสนอราคาและใบรับซองเสนอราคาอันเป็นเท็จหรือไม่ โจทก์มีนาย แอล หุ่นส่วน ผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ช. เป็นพยาน เบิกความว่า ลายมือชื่อที่ปรากฏในบัญชีรายชื่อผู้รับเอกสารเพื่อเสนอราคา บัญชีรายชื่อผู้ซื้อแบบแปลนเอกสารสอบราคา บัญชีรายชื่อผู้มายื่นซองเสนอราคาและใบรับซองเสนอราคา ไม่ใช่ลายมือชื่อของพยาน แต่พยานโจทก์ดังกล่าวก็เบิกความรับว่า มอบหมายให้

นาง เอ็ม เป็นผู้ไปรับเอกสารและยื่นซองสอบราคาแทน ในข้อ
ดังกล่าวนาง เอ็ม ซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ก.
เบิกความเป็นพยานโจทก์และตอบทนายจำเลยที่ 1 และที่ 2
ถามค้านว่า เป็นผู้ไปรับเอกสารและยื่นซองสอบราคาในนาม
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก.ด้วยตนเอง และได้รับมอบหมายจากนาย แอล
ไปรับเอกสารและยื่นซองสอบราคา รวมทั้งลงลายมือชื่อแทน
แสดงว่านาง เอ็ม เป็นผู้ไปรับเอกสารและยื่นซองสอบราคา
ในนามของหุ้นส่วนจำกัด ข. และลงลายมือชื่อในเอกสารแทน
นาย แอล แต่ก็ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าจำเลยที่ 1 และที่ 3
มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดดังกล่าว ในขณะที่นาย เอ็น หุ้นส่วน
ผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. นาง ที หุ้นส่วนผู้จัดการของ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. และนางสาว ดี หุ้นส่วนผู้จัดการของ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ซึ่งมีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้รับเอกสารเพื่อ
เสนอราคา บัญชีรายชื่อผู้ซื้อแบบแปลนเอกสารสอบราคา บัญชีรายชื่อ
ผู้มายื่นซองเสนอราคาและใบรับซองเสนอราคา ต่างเบิกความว่า
ได้ลงลายมือและประทับตราสำคัญของห้างในเอกสารดังกล่าวจริง
โดยไม่มีพยานปากใดเบิกความว่าไม่ได้ไปรับเอกสาร ชื่อแบบแปลน
และยื่นซองสอบราคาที่สำนักงานเทศบาลแต่อย่างใด ส่วนที่
นาง เอ็ม ให้การในชั้นไต่สวนตามบันทึกคำให้การของผู้ให้ถ้อยคำ
ใจความว่า งานทั้ง 5 โครงการของเทศบาลมีการปิดงานไม่ให้
ผู้รับเหมาทั่วไปทราบ แต่นาย โอ สามิ รู้จักจำเลยที่ 3 จึงได้รับ
การวางตัวให้เป็นผู้ได้งาน 2 โครงการ ซึ่งต่อมาห้างของพยาน
ได้รับการพิจารณาคัดเลือก 2 โครงการตามที่ตกลงไว้ นั้น ได้ความ

จากคำให้การของนาง เอ็ม ต่อไปว่า พยานไม่ทราบรายละเอียด ในการตกลงเรื่องที่จำเลยที่ 3 จัดสรรแบ่งงานให้ห้างพยาน เนื่องจากจำเลยที่ 3 ตกลงกับสามีพยาน คำให้การของนาง เอ็ม ดังกล่าวจึงเป็นเพียงพยานบอกเล่าทั้งในรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง ปรากฏว่าในชั้นไต่สวนนาย โอ ให้การว่า จำเลยที่ 3 ไม่เคยตกลงแบ่งงานให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. แต่อย่างไรก็ตาม ทำให้คำให้การของนาง เอ็ม ไม่มีน้ำหนักรับฟัง ส่วนที่นาง ซี และนาย บี พยานโจทก์ ซึ่งลงลายมือชื่อเป็นพยานในใบรับของเสนอราคา ให้การตามบันทึกคำให้การของพยาน ว่าไม่มีผู้รับเหมาก่อสร้าง รายใดมายื่นซองที่เทศบาลนั้น เห็นว่า พยานโจทก์ทั้งสองปาก ดังกล่าวไม่ได้มีหน้าที่ในการรับซองสอบราคาโดยตรง ทั้งได้รับความจากนาง ซี เบิกความว่าจำเลยที่ 1 นำใบรับของเสนอราคามาให้พยานลงลายมือชื่อภายหลัง พยานดังกล่าวจึงอาจไม่รู้เห็นเหตุการณ์ขณะยื่นซองสอบราคา นอกจากนี้นาย เอฟ พยานโจทก์ ซึ่งในทางไต่สวนปรากฏว่าเป็นผู้นำเอกสารไปให้ห้างทั้ง 5 ราย ลงลายมือชื่อและประทับตราแล้วนำเอกสารดังกล่าวไปมอบให้จำเลยที่ 1 ลงทะเบียนรับซอง ก็ไม่ได้ให้การในชั้นไต่สวนและเบิกความว่าเป็นผู้นำเอกสารไปให้ห้างทั้ง 5 รายลงลายมือชื่อ แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้รายงานการตรวจพิสูจน์จะปรากฏว่า ลายมือเขียนในใบเสนอราคาของหุ้นส่วนจำกัด ฉ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ผู้มายื่นซองสอบราคาเป็นลายมือของบุคคลเดียวกัน ซึ่งแสดงว่าจำเลยที่ 1 เป็นผู้เขียนเอกสารดังกล่าวก็ตาม แต่ก็ไม่ได้เป็นหลักฐานยืนยันได้ว่าห้างทั้งสองรายดังกล่าวไม่ได้มารับเอกสาร

และยื่นซองสอบราคาที่สำนักงานเทศบาล พยานหลักฐานที่ไต่สวน
มายังฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ 3 ใช้จำเลยที่ 1 ทำหลักฐานบัญชีรายชื่อ
ผู้รับเอกสารเพื่อเสนอราคา บัญชีรายชื่อผู้ซื้อแบบแปลนเอกสาร
สอบราคา บัญชีรายชื่อผู้มายื่นซองเสนอราคาและใบรับของ
เสนอราคาอันเป็นที่

ปัญหาว่าจำเลยที่ 3 สั่งการให้จำเลยที่ 2 ทำหลักฐานบัญชี
รายชื่อผู้รับเอกสารเพื่อเสนอราคา บัญชีผู้มาดูสถานที่ก่อสร้าง
บัญชีรายชื่อผู้มายื่นซองสอบราคาและใบรับของสอบราคาอันเป็นที่
เท็จหรือไม่ โจทก์มีนาย จี หุ่นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด
จ. เบิกความว่า ไม่ได้ลงลายมือชื่อในบัญชีรายชื่อผู้รับเอกสาร
เพื่อเสนอราคา บัญชีผู้มาดูสถานที่ก่อสร้าง บัญชีรายชื่อผู้
มายื่นซองสอบราคาและใบรับของสอบราคา โจทก์มีนางสาว คิว
หุ่นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ณ. เป็นพยานเบิกความว่า
ไม่ได้ลงลายมือชื่อในบัญชีรายชื่อผู้รับเอกสารเพื่อเสนอราคา
บัญชีผู้มาดูสถานที่ก่อสร้าง บัญชีรายชื่อผู้มายื่นซองสอบราคา
และใบรับของสอบราคา แต่พยานโจทก์ทั้งสองปากดังกล่าว
ก็เบิกความรับว่า ตราสำคัญที่ปรากฏในเอกสารเป็นของห้างจริง
และเชื่อว่ามีผู้รับเหมาก่อสร้างที่รู้จักกันนำตราสำคัญไปใช้
แสดงว่ามีผู้นำตราสำคัญของห้างทั้งสองมาใช้ในการสอบราคา
แต่ก็ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 มีส่วนร่วม
ในการกระทำความดังกล่าว ในขณะที่นาย อาร์ หุ่นส่วนผู้จัดการของ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. นาย เอส กรรมการผู้จัดการบริษัท ท. จำกัด
นาง ที หุ่นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. และนาง ดี

หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ซึ่งมีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้รับเอกสารเพื่อเสนอราคา บัญชี ผู้มาดูสถานที่ก่อสร้าง บัญชีรายชื่อผู้มายื่นซองสอบราคาและใบรับซองสอบราคา ต่างเบิกความว่า ได้ลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญของห้างและบริษัทในเอกสารดังกล่าวจริง โดยไม่มีพยานปากใดเบิกความว่าไม่ได้ไปรับเอกสาร ชื่อแบบแปลนและยื่นซองสอบราคาที่สำนักงานเทศบาลแต่อย่างใด นอกจากนี้ นาง ดี พยานโจทก์ก็ไม่ได้เบิกความยืนยันว่า เป็นผู้มาติดต่อขอซื้อเอกสารการสอบราคาเพียงรายเดียว แต่ได้ขอซื้อแบบเอกสารการสอบราคาพร้อมกับจ่ายเงินค่าแบบเอกสารสอบราคาในนามของห้างอื่นด้วย และนำเอกสารไปให้ห้างและบริษัทตามบัญชีรายชื่อดังกล่าวลงลายมือชื่อและประทับตราแล้วนำมามอบให้จำเลยที่ 2 ลงทะเบียนรับซองดังที่ได้ความในชั้นไต่สวน ถึงแม้ นาย บี พยานโจทก์จะเบิกความว่า ลงลายมือชื่อเป็นพยานในใบรับซองเสนอราคาโดยไม่เห็นผู้รับเหมาก่อสร้างมายื่นซองสอบราคา และให้การชั้นไต่สวนตามบันทึกคำให้การของพยานว่า ไม่ได้พาผู้รับเหมาก่อสร้างไปดูสถานที่ก่อสร้างก็ตาม แต่นาย บี ไม่ได้มีหน้าที่ในการรับซองสอบราคาโดยตรง ทั้งให้การในชั้นไต่สวน นาย บี ให้การว่า ลงลายมือชื่อเป็นพยานในภายหลังจึงอาจไม่เห็นเหตุการณ์ในการยื่นซองสอบราคา ส่วนการดูสถานที่ก่อสร้างในประกาศเทศบาลระบุว่า หากผู้เสนอรายใดมิได้ดูสถานที่ก่อสร้าง เทศบาลถือว่า ผู้เสนอราคาพร้อมที่จะปฏิบัติงานที่เทศบาลกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ทุกประการ ดังนั้น

ตามประกาศดังกล่าวจึงไม่บังคับให้ผู้ยื่นของสอบราคาต้องไปดูสถานที่ก่อสร้าง การที่จำเลยที่ 2 ให้ผู้ยื่นของสอบราคาลงลายมือชื่อในบัญชีผู้มาดูสถานที่ก่อสร้าง แต่ผู้ยื่นของไม่ได้ไปดูสถานที่ก่อสร้างย่อมถือว่าผู้ยื่นของสอบราคาไม่ประสงค์ดูสถานที่ก่อสร้าง การกระทำของจำเลยที่ 2 จึงไม่ถือว่าเป็นการทำเอกสารเท็จ พยานหลักฐานที่ไต่สวนมายังฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ 3 ใช้ให้จำเลยที่ 2 ทำหลักฐานบัญชีรายชื่อผู้รับเอกสารเพื่อเสนอราคา บัญชีผู้มาดูสถานที่ก่อสร้าง บัญชีรายชื่อผู้มายื่นของสอบราคาและใบรับของสอบราคาอันเป็นเท็จ เมื่อพยานหลักฐานที่ไต่สวนมาฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ 3 ใช้ให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ปกปิดการสอบราคาโดยไม่ติดประกาศสอบราคาโครงการตามห้องที่สำนักเทศบาลและส่งประกาศสอบราคาไปให้ผู้มีอาชีพรับจ้างตามที่จำเลยที่ 3 กำหนดให้ทำหลักฐานบัญชีรายชื่อผู้รับเอกสารเพื่อเสนอราคา บัญชีผู้มาดูสถานที่ก่อสร้าง บัญชีรายชื่อผู้มายื่นของสอบราคาและใบรับของสอบราคาอันเป็นเท็จ จึงฟังไม่ได้ว่า จำเลยทั้งสามปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และปกปิดการดำเนินการสอบราคา โดยมุ่งหมายที่จะให้มีการแข่งขันราคากันอย่างเป็นธรรม พยานหลักฐานที่ไต่สวนมาจึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยทั้งสามกระทำความผิดตามฟ้อง

พิพากษายกฟ้อง/

กรณีที่ 2 ศาลจังหวัดบึงกาฬ คดีหมายเลขดำที่ 3037/2553 คดีหมายเลขแดงที่ 3036/2554 วันที่ 30 สิงหาคม 2554

จำเลยที่ 1 ประธานกรรมการบริหาร อบต.

จำเลยที่ 2 เจ้าหน้าที่ปกครอง 3

จำเลยที่ 3 เจ้าหน้าที่ปกครอง 2

โจทก์ฟ้องว่าเมื่อระหว่างวันที่ 5 มีนาคม 2544 เวลากลางวัน ถึงวันที่ 26 มีนาคม 2544 เวลากลางวันต่อเนื่องกัน อบต. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นประธานกรรมการบริหาร เป็นประธานกรรมการเปิดซองสอบราคา ส่วนจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ปกครอง 3 และจำเลยที่ 3 ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ปกครอง 2 สังกัดอำเภอ ให้ร่วมเป็นคณะกรรมการเปิดซองสอบราคา โครงการจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 5 สาย จำเลยทั้งสามอาศัยโอกาสที่ตนเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐและเป็นเจ้าพนักงานมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายร่วมกัน พิจารณายกเลิกผลการสอบราคาจ้างเหมาดังกล่าวโดยอ้างว่า ผู้เสนอราคาทุกรายเสนอเอกสารและรายการในเอกสารไม่ครบถ้วน ลงรายละเอียดไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน มีรอยแก้ไขแต่ไม่มีการลงชื่อกำกับและประทับตรา ทั้งที่ผู้เสนอราคาในแต่ละโครงการกรอกรายละเอียดในใบเสนอราคา ใบแสดงปริมาณงานและเสนอเอกสารหลักฐานถูกต้องตามเงื่อนไขในเอกสารสอบราคาแล้ว ต่อมาได้ประกาศสอบราคาใหม่ มีผู้เสนอราคาแต่ละโครงการเพียง 3 ราย จำเลยทั้งสามร่วมกันพิจารณาคัดเลือกห้างหุ้นส่วนจำกัด

ค. เป็นผู้ที่มีสิทธิทำสัญญาจ้างงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านดงชมพูและห้างหุ้นส่วนจำกัด ง. เป็นผู้ที่มีสิทธิทำสัญญาจ้างงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านโนนศิลาในราคาก่อสร้างถนนโครงการละ 179,970 บาท สูงกว่าราคาต่ำสุดที่มีผู้เสนอไว้ในการสอบราคาครั้งก่อนสายละ 83,380 บาท คัดเลือกห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. เป็นผู้ที่มีสิทธิทำสัญญาจ้างงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านโนนจำปาทอง ในราคา 179,800 บาท สูงกว่าราคาต่ำสุดที่มีผู้เสนอราคาไว้ในการสอบราคาครั้งก่อน 83,210 บาท และคัดเลือกห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. เป็นผู้ที่มีสิทธิทำสัญญาจ้างงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านบัวโคก และบัวโคกใต้ในราคาก่อสร้างถนนโครงการละ 179,500 บาท สูงกว่าราคาต่ำสุดที่มีผู้เสนอราคาไว้ในการสอบราคาครั้งก่อนโครงการละ 82,910 บาท ทั้งนี้ราคาก่อสร้างถนนแต่ละโครงการดังกล่าวต่ำกว่าราคากลางไม่เกิน 500 บาท อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต มีเจตนามุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ง. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ให้เป็นผู้ที่มีสิทธิทำสัญญาจ้างงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กกับ อบต. อันเป็นการได้ไปซึ่งประโยชน์ที่มีชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ อบต. ที่ต้องทำสัญญาว่าจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กในราคาสูงกว่าราคาต่ำสุดที่มี ผู้เสนอไว้ในการสอบราคาครั้งก่อน รวมเป็นเงิน 415,790 บาท นอกจากนี้จำเลยที่ 1 ได้อาศัยโอกาสที่ตนเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

ทางการเมืองและเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายมีอำนาจบริหาร
กิจการของ อบต. ทั้งมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สิน
ของ อบต. ภายหลังจากยกเลิกผลการสอบราคาจ้างเหมาก่อสร้าง
ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้ง 5 โครงการในครั้งแรก จำเลยที่ 1
ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต
ด้วยการส่งนางสาว ดี หัวหน้าส่วนการคลังและเจ้าหน้าที่พัสดุ
ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชา ไม่ให้ส่งประกาศเผยแพร่การสอบราคา
ครั้งใหม่แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. ห้างหุ้นส่วน
จำกัด ช. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ซ. ซึ่งเป็นผู้เสนอราคาในการสอบ
ราคาครั้งแรก เพื่อกีดกันมิให้เข้าเสนอราคา เป็นเหตุให้ผู้เสนอราคา
ดังกล่าวไม่มีโอกาสเข้าเสนอราคาอย่างเป็นธรรมในการสอบราคา
ครั้งใหม่ทำให้มีผู้เสนอราคาแข่งขันน้อยลง โดยมุ่งหมายมิให้
มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ห้างหุ้นส่วน
จำกัด ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ง. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. และ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญาจ้างงานก่อสร้าง
ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กกับ อบต. ในราคาสูงกว่าราคาต่ำสุด
ที่เสนอในครั้งแรกรวมเป็นเงิน 415,790 บาท อันเป็นการได้ไป
ซึ่งประโยชน์ที่มิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ อบต.
ซึ่งเป็นเจ้าของทรัพย์สินห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ.
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ช. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซ. และบุคคลอื่น
ที่เกี่ยวข้อง ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด
เกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542
มาตรา 7, 12, 13 พระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหาร

ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 65 ประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 83, 91, 151, 157

จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยาน จำเลยที่ 1
ขอลอนคำให้การเดิมที่ปฏิเสธเป็นให้การใหม่รับสารภาพ

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่า เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2544
อบต. ได้ประกาศสอบราคาโครงการจ้างเหมาก่อสร้างถนน
คอนกรีตเสริมเหล็กรวม 5 สาย ได้แก่ บ้านดงชมพู (ที่ถูกบ้านดง
ชมพู) บ้านบัวโคก บ้านโนนจำปาทอง บ้านโนนศิลาและบ้านบัว
โคกใต้ ผู้สนใจสามารถติดต่อขอซื้อเอกสารสอบราคาในราคา
ชุดละ 500 บาท ได้ที่ทำการ อบต. ระหว่างวันที่ 20 กุมภาพันธ์
2544 ถึงวันที่ 2 มีนาคม 2544 กำหนดยื่นซองสอบราคา
วันที่ 5 มีนาคม 2544 ระหว่างเวลา 9.30 นาฬิกา ถึง 12.00 นาฬิกา
และจะเปิดซองสอบราคาในวันเดียวกับที่ยื่นซองตั้งแต่เวลา
14 นาฬิกาเป็นต้นไป นาง อี หุ่นส่วนจำกัดความรับผิดชอบ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ทราบข่าวจึงติดต่อซื้อซองสอบราคาและ
ยื่นซองสอบราคาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้ง 5 สาย
โดยเสนอราคาก่อสร้างเท่ากันทุกโครงการในราคาโครงการละ
104,676 บาท ในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด จ.การเปิดซองสอบราคา
แต่ละโครงการมีจำเลยที่ 1 ประธานกรรมการบริหาร อบต.
เป็นประธานกรรมการเปิดซองสอบราคา ส่วนจำเลยที่ 2 เจ้าหน้าที่
ปกครอง 3 และจำเลยที่ 3 เจ้าหน้าที่ปกครอง 2 สังกัดอำเภอ
และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นชาวบ้านอีกโครงการละ 2 คน ร่วมเป็น
กรรมการเปิดซองสอบราคา ในแต่ละโครงการมีผู้เสนอราคา

8 ถึง 9 ราย จำเลยทั้งสามร่วมกันเปิดซองสอบราคาและพิจารณาผลโดยมีความเห็นให้ยกเลิกการสอบราคาจ้างเหมา เนื่องจากผู้เสนอราคาทุกรายเสนอเอกสารและรายการในเอกสารไม่ครบถ้วนลงรายละเอียดไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน มีรอยแก้ไขแต่ไม่มีการลงชื่อกำกับและประทับตรา หลังจากยกเลิกการสอบราคาดังกล่าว อบต. ได้ประกาศสอบราคาโครงการจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 5 สาย ครั้งใหม่ เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2544 กำหนดยื่นซองสอบราคาวันที่ 26 มีนาคม 2544 ระหว่างเวลา 9.30 นาฬิกา ถึง 12 นาฬิกา และจะเปิดซองสอบราคาในวันเดียวกับที่ยื่นซองตั้งแต่เวลา 14 นาฬิกา เป็นต้นไป จำเลยที่ 1 สันนางสาว ดี หัวหน้าส่วนการคลังและเจ้าหน้าที่พัสดุ ซึ่งเป็นผู้โต้แย้งข้อบัญญัติฯ ไม่ให้ส่งประกาศสอบราคาครั้งใหม่ทางไปรษณีย์ แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. ห้างหุ้นส่วน ช. และห้างหุ้นส่วน ซ. ซึ่งเป็นผู้เสนอราคาในการสอบราคาครั้งแรก ไม่แจ้งผู้เสนอราคาดังกล่าวว่าได้ยกเลิกการสอบราคาครั้งแรกแล้ว จำเลยที่ 1 ให้นาย เอฟ และนางสาว จี ลูกจ้าง อบต.โทรศัพท์ติดต่อผู้รับเหมาโดยตรงให้มารับซองสอบราคาที่ อบต. ในวันเปิดซองสอบราคาจำเลยทั้งสามเป็นคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาเช่นเดียวกับครั้งแรก มีผู้เสนอราคาในแต่ละโครงการเพียง 3 ราย จำเลยทั้งสามร่วมกันพิจารณาคัดเลือกห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. เป็นผู้ที่มีสิทธิทำสัญญาจ้างงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านดงชมพูและห้างหุ้นส่วนจำกัด ง. เป็นผู้ที่มีสิทธิทำสัญญาจ้างงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านโนนศิลา

ในราคาก่อสร้างถนนโครงการละ 179,970 บาท สูงกว่าราคาต่ำสุดที่มีผู้เสนอราคาไว้ในการสอบราคาครั้งก่อนโครงการละ 83,380 บาท คัดเลือกห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญารับงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านโนนจำปาทองในราคา 179,800 บาท สูงกว่าราคาต่ำสุดที่มีผู้เสนอไว้ในการสอบราคาครั้งก่อน 83,210 บาท และคัดเลือกห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. เป็นผู้ มีสิทธิทำสัญญารับงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านบัวโคกและบัวโคกใต้ในราคาก่อสร้างถนนโครงการละ 179,500 บาท สูงกว่าราคาต่ำสุดที่มี ผู้เสนอไว้ในการสอบราคาครั้งก่อนโครงการละ 82,910 บาท ทั้งนี้ ราคาก่อสร้างถนน แต่ละโครงการดังกล่าวต่ำกว่าราคากลางไม่เกิน 500 บาท ต่อมานาง อี มีหนังสือ สอบถามไปยัง อบต.เกี่ยวกับเรื่องผลการสอบราคาครั้งแรก และการประกาศสอบราคาครั้งใหม่ อบต.แจ้งว่าในการประกาศ สอบราคาครั้งแรก อบต.ไม่ได้ส่งประกาศสอบราคาแก่ห้างหุ้นส่วน จำกัด จ. แต่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ยังทราบการประกาศสอบราคา ดังนั้นในการประกาศสอบราคาครั้งใหม่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ก็น่าจะทราบได้เหมือนครั้งแรก ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. จึงมอบอำนาจ ให้นาง อี มีหนังสือขอความเป็นธรรมไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับพิจารณาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวม ข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่ามีมูลคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมี คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐาน ภายหลังจากรวบรวมพยานหลักฐานแล้ว คณะกรรมการไต่สวน

แจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยที่ 1 ว่าเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ก่อให้ผู้อื่นใช้อุบายหลอกลวงหรือกระทำการโดยวิธีอื่นใด เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม และกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ เป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาลหรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด จำเลยที่ 1 ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ที่มีการเสนอให้ยกเลิกการสอบราคาครั้งแรกนั้น จำเลยที่ 1 ไม่ทราบว่ามีผู้เสนอราคาแต่ละรายเสนอราคาไม่ถูกต้องอย่างไร จำเลยที่ 1 ไม่ได้ตรวจสอบและลงนามตามที่ฝ่ายเลขานุการจัดพิมพ์มาให้ ในการสอบราคาครั้งใหม่สาเหตุที่ไม่ส่งประกาศสอบราคาแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. เนื่องจากจำเลยที่ 1 มีเรื่องโกรธเคืองกับนาย เอช ปลัดอำเภออาวุโส ซึ่งเป็นสามีของนาง อี ส่วนจำเลยที่ 2 และที่ 3 แจ้งข้อกล่าวหาว่า เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐร่วมกันกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐและเป็นเจ้าพนักงานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด จำเลยที่ 2 และที่ 3 ปฏิเสธทุกข้อ กล่าวหา

จำเลยที่ 1 ไม่สืบพยาน

จำเลยที่ 2 และที่ 3 นำสืบทำนองเดียวกันว่า ขณะเกิดเหตุ อบรม. มีหนังสือขออภัยตัวข้าราชการอำเภอไปเป็นคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาโครงการจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 5 สาย ผู้บังคับบัญชาส่งจำเลยที่ 2 และที่ 3 ซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดฝ่ายทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชนไปเป็นคณะกรรมการเปิดซองสอบราคา ทั้งที่จำเลยที่ 2 และที่ 3 โต้แย้งแล้วว่าไม่มีความรู้เกี่ยวกับการพัสดุ ในการเปิดซองสอบราคาครั้งแรกมีผู้เสนอราคาในแต่ละโครงการประมาณ 9 ถึง 10 ราย เอกสารที่ต้องพิจารณาและลงชื่อมีจำนวนมาก จำเลยที่ 2 และที่ 3 ตรวจสอบเอกสารร่วมกับจำเลยที่ 1 และผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วพิจารณาให้ยกเลิกการสอบราคา เนื่องจากผู้เสนอราคากรอกรายละเอียดไม่ครบถ้วนถูกต้องตามประกาศสอบราคา และมีการขีดฆ่าในเอกสารแต่ไม่ได้ลงชื่อกำกับ ต่อมาอบรม. เปิดสอบราคาโครงการจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 5 สาย ครั้งใหม่ ผู้บังคับบัญชาให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 ไปเป็นคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาเช่นเดิม มีผู้เสนอราคาในแต่ละโครงการประมาณ 3 ราย อบรม. ไม่ได้นำเอกสารการสอบราคาครั้งแรกมาให้คณะกรรมการเปิดซองสอบราคาตรวจสอบเปรียบเทียบ การสอบราคาครั้งใหม่นี้ผู้เสนอราคากรอกรายละเอียดไม่ครบถ้วนถูกต้องตามประกาศสอบราคา จึงประกาศราคาต่ำสุด และรายชื่อของผู้ที่ได้ทำสัญญาจ้างเหมาแต่ละโครงการ จำเลยที่ 2 และจำเลยที่ 3 ไม่มีเจตนาทุจริตหรือมีส่วนได้เสียกับผู้ใด

หลังจากนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อกล่าวหาและเรียก
จำเลยที่ 2 และที่ 3 ไปให้การ โดยสอบถามเพียงบางประเด็น
และนำเอกสารการสอบราคา ครั้งแรกและครั้งใหม่บางส่วน
ให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 ดู แต่ไม่ได้สอบถามว่า อบต.ได้นำเอกสาร
การสอบราคาทั้งสองครั้งมาให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 พิจารณา
เปรียบเทียบกันหรือไม่

พิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์และจำเลยที่ 2 และที่ 3
โดยตลอดแล้วข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ในวันเวลาและ
สถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง อบต.มีคำสั่งแต่งตั้งจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็น
ประธานกรรมการบริหาร อบต. เป็นประธานกรรมการเปิดของ
สอบราคา ส่วนจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ปกครอง 3 และ
จำเลยที่ 3 ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ปกครอง 2 สังกัดอำเภอ เป็นกรรมการ
เปิดของสอบราคาโครงการจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีต เสริม
เหล็ก 5 สาย ได้แก่ บ้านดงชมพู (ที่ถูกบ้านดงชมพู) บ้านบัวโคก
บ้านโนนจำปาทอง บ้านโนนศิลาและบ้านบัวโคกใต้ ทั้งนี้ใน
แต่ละโครงการมีราษฎรร่วมเป็นกรรมการด้วยโครงการละ 2 คน
ประกาศสอบราคาครั้งแรกเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2544
ตามรายงานขอจ้างโดยวิธีสอบราคาและประกาศสอบราคาจ้าง
เหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2544
และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดหาพัสดุจ้าง ลงวันที่
26 กุมภาพันธ์ 2544 มีการจัดส่งประกาศสอบราคาไปยัง ผู้มีอาชีพ
รวม 9 ราย โดยวิธีไปรษณีย์ด่วนพิเศษตามสำเนาใบรับฝาก
ไปรษณีย์ด่วนพิเศษ ในวันที่ 5 มีนาคม 2544 มีผู้สนใจยื่นซอง

สอบราคาจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กแต่ละโครงการ ดังนี้ บ้านดงชมพูรวม 8 ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ณ. เสนอราคาต่ำสุดเป็นเงิน 96,590 บาท ตามใบเสนอราคาและเอกสารประกอบ บ้านบัวโคก รวม 9 ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ง. เสนอราคาต่ำสุดเป็นเงิน 96,590 บาท ตามใบเสนอราคาและเอกสารประกอบ และบ้านโนนจำปาทองรวม 9 ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ณ. เสนอราคาต่ำสุดเป็นเงิน 96,590 บาท ตามใบเสนอราคาและเอกสารประกอบ บ้านโนนศิลา รวม 9 ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ณ. เสนอราคาต่ำสุดเป็นเงิน 96,590 บาท ตามใบเสนอราคาและเอกสารประกอบและบ้านบัวโคกได้รวม 9 ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ง. เสนอราคาต่ำสุดเป็นเงิน 96,590 บาท ตามใบเสนอราคาและเอกสารประกอบ จำเลยทั้งสามและราษฎรที่ร่วมเป็นกรรมการพิจารณาแล้วมีความเห็นให้ยกเลิกการสอบราคาตามทะเบียนรับของสอบราคาและบันทึกคณะกรรมการรับและเปิดซองสอบราคา ต่อมาวันที่ 14 มีนาคม 2544 อบต. ดำเนินการประกาศสอบราคาจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 5 สาย ครั้งใหม่ตามสำเนาประกาศสอบราคาจ้างเหมาวันที่ 26 มีนาคม 2544 มีผู้สนใจยื่นซองสอบราคาแต่ละโครงการ 3 ราย ตามรายชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัดและร้านค้าที่รับประกาศสอบราคา ใบเสนอราคาและเอกสารประกอบ จำเลยทั้งสามและราษฎรที่ร่วมเป็นกรรมการพิจารณาแล้วคัดเลือกห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. เป็นผู้ที่มีสิทธิทำสัญญารับงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านดงชมพู ในราคา 179,970 บาท

คัดเลือกห้างหุ้นส่วนจำกัด ง.เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญารับงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านโนนศิลาในราคา 179,970 บาท
คัดเลือกห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญารับงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านโนนจำปาทอง ในราคา 179,800 บาท และคัดเลือกห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญารับงานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านบัวโคกและบ้านบัวโคกใต้ ในราคาโครงการละ 179,500 บาท ตามทะเบียนรับซองสอบราคาและบันทึกคณะกรรมการรับและเปิดซองสอบราคา อบต.ได้ทำสัญญาจ้างกับผู้มีสิทธิทำสัญญาจ้างดังกล่าวตามสำเนาสัญญาจ้าง นาง อี หุ้นส่วนห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. มีหนังสือสอบถามผลการสอบราคาครั้งแรกและการประกาศสอบราคาครั้งใหม่ไปยัง อบต. อบต.แจ้งว่ายกเลิกการสอบราคาครั้งแรกแล้ว สำหรับการประกาศสอบราคาครั้งใหม่นั้น ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. สมควรต้องทราบเองตามสำเนาหนังสือ อบต. ที่ นค 82001/89 ลงวันที่ 30 มีนาคม 2544 เรื่องแจ้งผลการสอบราคาและที่ นค 28002/91 ลงวันที่ 3 เมษายน 2544 เรื่องการประกาศสอบราคาห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. จึงมอบอำนาจให้นาง อี มีหนังสือขอความเป็นธรรมไปยังสำนักงานป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับพิจารณาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเอกสารประกอบพนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่ามีมูล คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานตาม

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. คำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช.และเอกสาร ประกอบคณะอนุกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานแล้ว แจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยที่ 1 ว่าเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ก่อให้ผู้อื่นใช้อุบายหลอกลวงหรือกระทำการโดยวิธีอื่นใด เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม และกระทำการใดๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิ ทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ เป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาลหรือเจ้าของทรัพย์สิน นั้น และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีขอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด จำเลยที่ 1 ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ที่มีการเสนอให้ยกเลิกการสอบราคา ครั้งแรกนั้น จำเลยที่ 1 ไม่ทราบว่ามีผู้เสนอราคาแต่ละรายเสนอราคา ไม่ถูกต้องอย่างไร จำเลยที่ 1 ไม่ได้ตรวจสอบและลงนามตามที่ฝ่าย เลขาญการจัดพิมพ์มาให้ ในการสอบราคาครั้งใหม่สาเหตุที่ไม่ส่ง ประกาศสอบราคาแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. เนื่องจากจำเลยที่ 1 มีเรื่องโกรธเคืองกับนาย เอช ปลัดอำเภออาวุโส ซึ่งเป็นสามีของ นาง อี ส่วนจำเลยที่ 2 และที่ 3 แจ้งข้อกล่าวหาว่า เป็นเจ้าหน้าที่ ในหน่วยงานของรัฐร่วมกันกระทำการใดๆ โดยมุ่งหมายมิให้ มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำ การเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิที่ ทำสัญญากับหน่วยงาน ของรัฐ และเป็นเจ้าพนักงานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ

หน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด จำเลยที่ 2 และที่ 3 ปฏิเสธทุกข้อกล่าวหาตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา บันทึกคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาและเอกสารประกอบ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า การที่จำเลยทั้งสามร่วมกันพิจารณาผลการสอบราคาโครงการจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 5 สาย ทั้งสองครั้งเป็นการกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีนาง อี หุ่นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. เบิกความเป็นพยานได้ความว่า ในการสอบราคาจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 5 สาย ครั้งแรกพยานไปยื่นใบเสนอราคา ทั้ง 5 โครงการตามใบเสนอราคาและเอกสารประกอบต่อ อบต. หลังจากยื่นซองสอบราคาแล้ว พยานรอฟังคำสั่งว่าผู้ใดจะได้รับคัดเลือกให้ทำสัญญาก่อสร้างจนกระทั่งเวลาประมาณ 18 นาฬิกา ก็ยังไม่ทราบผล พยานจึงกลับบ้าน รุ่งขึ้นพยานไปที่ อบต. เจ้าหน้าที่แจ้งว่ายกเลิกการสอบราคาแล้ว หลังจากนั้นพยานโทรศัพท์และมีหนังสือสอบถาม อบต. เกี่ยวกับผลการสอบราคาที่ยกเลิกไป อบต. แจ้งว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ผิดเงื่อนไขการเสนอราคา พยานตรวจสอบเอกสารที่ยื่นต่อ อบต. แล้วปรากฏว่ากรอกรายละเอียดครบถ้วนถูกต้อง และโจทก์มีนาย ไอ เบิกความเป็นพยานได้ความว่า ขณะเกิดเหตุพยานเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ช. พยานยื่นใบเสนอราคาและเอกสารประกอบ โดยกรอกรายละเอียดลงชื่อและประทับตราห้างหุ้นส่วนด้วยตนเอง ต่อมาพยานทราบจากผู้รับเหมาด้วยกันว่า อบต. ยกเลิกการสอบราคา พยานไม่ได้วิตกกังวลเพราะต้อง

มีการเปิดสอบราคาครั้งใหม่ แต่พยานไม่ทราบว่า อบต.ประกาศ
สอบราคาจ้างเหมาครั้งใหม่เมื่อใด เนื่องจาก อบต.ไม่ได้แจ้ง
ให้ทราบ นอกจากนี้โจทก์มีนาย เจ หุ่นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วน
จำกัด ญ. และนาง เอ็ม ภரியานาย เอ็น หุ่นส่วนผู้จัดการห้างหุ้น
ส่วนจำกัด ข. เบิกความเป็นพยานทำนองเดียวกันได้ความว่า
ห้างหุ้นส่วนทั้งสองห้างยื่นซองสอบราคาทั้งสองครั้ง ในการสอบ
ราคาครั้งแรกห้างหุ้นส่วนจำกัด ญ. ยื่นซองสอบราคาจ้างเหมา
ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ้านดงชมพู ครั้งที่ 2
บ้านโนนศิลา โดยกรอกเอกสารครบถ้วน ส่วนห้างหุ้นส่วนจำกัด ข.
ยื่นซองสอบราคาจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสาย
บ้านบัวโคกและบัวโคกใต้เหมือนกันทั้งสองครั้งตามใบเสนอราคา
และเอกสารประกอบ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข.ได้รับการคัดเลือก
ให้ทำสัญญากับ อบต. ปัจจุบันถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ้าน
บัวโคกและบัวโคกใต้ ก่อสร้างเสร็จและได้รับเงินแล้ว สำหรับการ
ส่งประกาศสอบราคาแก่ผู้มีอาชีพรับจ้างทำงานนั้น โจทก์มี
นางสาว ดี หัวหน้าส่วนการคลังและหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ อบต.
ขณะเกิดเหตุเบิกความเป็นพยานได้ความว่า ขณะเกิดเหตุ อบต.
ไม่มีคำสั่งแต่งตั้งพยานเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุและเจ้าหน้าที่
พัสดุโครงการจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 5 สาย
แต่จำเลยที่ 1 ส่งพยานด้วยวาจาให้ดำเนินการประกาศสอบราคา
จ้างเหมาดังกล่าว พยานพิมพ์ประกาศสอบราคาครั้งแรกลงวันที่
20 กุมภาพันธ์ 2544 และส่งประกาศสอบราคาทางไปรษณีย์
ลงทะเบียนตอบรับแก่ผู้รับเหมา 9 ราย จากนั้นผู้รับเหมามาติดต่อ

ขอซื้อของสอบราคาด้วยพยาน มีผู้รับเหมาบางรายทราบประกาศ
สอบราคาโดยที่ไม่ได้รับเอกสารทางไปรษณีย์ เมื่อผู้รับเหมา
ยื่นของสอบราคาแล้วก็จะเปิดของสอบราคาในวันเปิดของ
สอบราคาพยานไม่อยู่ที่ อบต. เนื่องจากต้องไปราชการที่องค์การ
บริหารส่วนตำบลท่าตำหนัก จังหวัดนครปฐม พยานมาทราบ
ในภายหลังว่าคณะกรรมการเปิดของสอบราคายกเลิกการสอบราคา
ต่อมาวันที่ 14 มีนาคม 2544 มีการประกาศสอบราคาโครงการ
จ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 5 สายครั้งใหม่
พยานจะดำเนินการจัดส่งประกาศสอบราคาแก่ผู้รับเหมาทาง
ไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเช่นเดิม แต่จำเลยที่ 1 บอกว่า
จะดำเนินการเอง โดยจะให้นางสาว จี และนาย เอฟ ลูกจ้าง
อบต. โทรศัพท์แจ้งผู้รับเหมาให้มารับของสอบราคาที่ อบต. พยาน
คัดค้านแล้วว่า ไม่สามารถกระทำได้เพราะระเบียบกระทรวง
มหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.
2538 กำหนดให้ส่งประกาศสอบราคาทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
ตอบรับเห็นว่า เมื่อจำเลยทั้งสามได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการ
เปิดของสอบราคา จึงมีหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ซึ่งใช้
บังคับขณะเกิดเหตุ โดยข้อ 28 กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการ
เปิดของสอบราคา ดังนี้ (1) เปิดซองใบเสนอราคาและอ่านแจ้งราคา
พร้อมบัญชีรายการเอกสารหลักฐานต่างๆของผู้เสนอราคาทุกราย
โดยเปิดเผยตามวันเวลาและสถานที่ที่กำหนดและตรวจสอบ
รายการเอกสารตามบัญชีของผู้เสนอราคาทุกรายแล้วให้กรรมการ

ทุกคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ในใบเสนอราคาและเอกสารประกอบ ใบเสนอราคาทุกแผ่น (2) ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคา ใบเสนอราคาแคตตาล็อกหรือแบบรูปและรายการละเอียด แล้วคัดเลือกผู้เสนอราคาที่ต้องตามเงื่อนไขในเอกสารสอบราคา (3) พิจารณาคัดเลือกพัสดุหรืองานจ้างของผู้เสนอราคาที่ต้องตาม (2) ที่มีคุณภาพและคุณสมบัติเป็นประโยชน์ต่อองค์การบริหารส่วนตำบล และเสนอให้ซื้อหรือจ้างจากรายการที่คัดเลือกไว้แล้วซึ่งเสนอราคาต่ำสุด ดังนั้น การที่จำเลยทั้งสามร่วมกันพิจารณาใบเสนอราคาและเอกสารประกอบของผู้เสนอราคาแล้ว มีความเห็นให้ยกเลิกการสอบราคาครั้งแรกและคัดเลือกผู้เสนอราคาซึ่งเสนอราคาต่ำสุดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับ อบต. ในการสอบราคาครั้งใหม่จึงเป็นการกระทำภายในขอบอำนาจหน้าที่ตามระเบียบดังกล่าวแต่ข้อเท็จจริงได้ความตามคำเบิกความของนางสาว ดี หัวหน้าส่วนการคลังและหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ อบต.พยานโจทก์ว่า หลังจากยกเลิกการสอบราคาครั้งแรกแล้ว จำเลยที่ 1 สั่งพยานไม่ให้เผยแพร่ประกาศสอบราคาครั้งใหม่แก่ผู้รับเหมาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ จำเลยที่ 1 ให้ลูกจ้าง อบต.โทรศัพท์แจ้งผู้รับเหมาให้มารับซองสอบราคา ที่ อบต.เอง สอดคล้องกับนาย เจ หัวหน้าผู้จัดการห้างหุ้นส่วน จำกัด ญ. พยานโจทก์อีกปากที่เบิกความว่า ในการประกาศสอบราคาจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กครั้งใหม่ พยานได้รับแจ้งทางโทรศัพท์จากเจ้าหน้าที่ของ อบต.ให้ไปรับซองสอบราคา ไม่มีการจัดส่งประกาศสอบราคาทางไปรษณีย์ลง

ทะเบียนตอบรับ พยานโจทก์ทั้งสองปากนี้เบิกความไม่มีข้อพิรุช และไม่ปรากฏว่ามีสาเหตุโกรธเคืองจำเลยที่ 1 น่าเชื่อว่าเบิกความไปตามความจริงข้อเท็จจริงที่ได้ความนี้บ่งชี้ให้เห็นพฤติการณ์ของจำเลยที่ 1 ที่ประสงค์จะให้ผู้รับเหมาหรือผู้มีอาชีพรับจ้างทำงานบางรายมาเสนอราคาแก่ อบต. ในการสอบราคาโครงการจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 5 สาย ครั้งใหม่ ทั้งเมื่อพิเคราะห์ที่ใบเสนอราคาและเอกสารประกอบในการเสนอราคาครั้งแรกและครั้งใหม่เปรียบเทียบกัน จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้เสนอราคาในการสอบราคาครั้งแรกแต่ละโครงการมีจำนวน 8 ถึง 9 ราย ราคาต่ำสุดที่เสนอแต่ละโครงการคือ 96,590 บาท แต่ในการสอบราคาครั้งใหม่คงเหลือผู้เสนอราคาเพียงโครงการละ 3 ราย ราคาต่ำสุดที่เสนอแต่ละโครงการอยู่ระหว่าง 179,500 ถึง 179,970 บาท ซึ่งสูงกว่าราคาต่ำสุดที่เสนอใน ครั้งแรกมาก การกระทำของจำเลยที่ 1 จึงเป็นการมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคาครั้งใหม่ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับ อบต. ประกอบกับจำเลยที่ 1 ใ้ให้การรับสารภาพ และเมื่อได้ความว่าจำเลยที่ 1 เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 4 พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมาเป็นที่พอใจว่าจำเลยที่ 1 ได้กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 12

สำหรับจำเลยที่ 2 และที่ 3 นั้น ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า

มีส่วนรู้เห็นในการที่จำเลยที่ 1 ไม่ส่งประกาศสอบราคาครั้งใหม่ แก่ผู้มีอาชีพรับจ้างทำงานทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับอย่างไร ทั้งการส่งประกาศสอบราคาดังกล่าวก็มีใช้หน้าที่ของคณะกรรมการ เปิดซองสอบราคาที่ต้องกระทำ จำเลยที่ 2 และที่ 3 เป็นข้าราชการ สังกัดอำเภอ ไม่ได้สังกัด อบต. แต่ได้รับคำสั่งให้ไปเป็น คณะกรรมการเปิดซองสอบราคาตามที่อบต. ขออภัยตัวข้าราชการ ตามสำเนาหนังสือ อบต. ที่ นค 82001/39 ลงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2544 เรื่องขออภัยตัวข้าราชการและสำเนาหนังสือที่ว่า การ อำเภอบึงโขงหลง ที่ นค 1118/507 ลงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2544 เรื่องขออภัยตัวข้าราชการเป็นกรรมการร่วมและได้ปฏิบัติหน้าที่ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 แล้ว แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า ในการสอบราคาครั้งแรกใบเสนอราคาและใบแสดงปริมาณวัสดุ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ฎ. เสนอราคาโดยลงรายละเอียด ครบถ้วนส่วนห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. ไม่แสดง รายละเอียดจำนวนเปอร์เซ็นต์ในช่องคำดำเนินการ ช่องกำไร ช่องภาษีมูลค่าเพิ่ม ในใบแสดงปริมาณวัสดุ แต่ได้แสดงจำนวนเงิน (รวม) ไว้ ดังนั้น การที่คณะกรรมการเปิดซองสอบราคาให้เหตุผล ว่าควรยกเลิกการสอบราคา เนื่องจากผู้เสนอราคาแต่ละรายเสนอ เอกสารและรายการในเอกสารต่างๆ ไม่ครบถ้วน ลงรายละเอียด ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน มีรอยแก้ไขแต่ไม่มีการลงชื่อและประทับตรา จึงไม่ถูกต้อง เพราะการกรอกรายละเอียดบางอย่างแม้ไม่ตรง

กับประกาศสอบราคาหรือไม่ครบถ้วนในบางรายการ แต่เมื่อพิจารณาข้อเสนอรราคาและใบแสดงปริมาณวัสดุที่แนบมาแล้วสามารถเข้าใจได้ว่าผู้เสนอรราคามีเจตนาเสนออย่างไร หากไม่ผิดในส่วนที่เป็นสาระสำคัญแล้ว การแสดงรายละเอียดในใบเสนอรราคาและใบแสดงปริมาณวัสดุของผู้เสนอรราคาย่อมถูกต้องและไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะยกเลิกการสอบราคาได้ อย่างไรก็ตาม การพิจารณาของคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาดังกล่าวเป็นเพียงความเห็นเท่านั้น ส่วน ผู้ที่มีอำนาจสั่งให้ยกเลิกการสอบราคาคือจำเลยที่ 1 ในฐานะที่เป็นประธานกรรมการบริหาร อบต. ตามบันทึกคณะกรรมการเปิดซองสอบราคา ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 ได้รับประโยชน์หรือมีส่วนได้เสียอย่างไรกับผู้เสนอรราคาที่ได้รับคัดเลือกให้ทำสัญญาจ้างกับ อบต. จำเลยที่ 2 และที่ 3 ต่างก็น่าสืบว่า ได้โต้แย้งผู้บังคับบัญชาแล้วว่าตนไม่มีความรู้เกี่ยวกับการพัสดุ แต่ผู้บังคับบัญชายังยืนยันให้เป็นคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาน่าเชื่อว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 พิจารณาผลการสอบราคาไปตามความรู้ความสามารถของตนโดยมิได้มีเจตนาทุจริตหรือเพื่อให้ อบต. หรือผู้หนึ่งผู้ใดเสียหายทั้งการเปิดซองสอบราคาแต่ละครั้งตามประกาศสอบราคาเริ่มดำเนินการในเวลา 14 นาฬิกา ภายหลังจากผู้เสนอรราคายื่นซองสอบราคาแล้ว แต่จำเลยที่ 2 และที่ 3 ต้องพิจารณาเอกสารของผู้เสนอรราคาแต่ละรายรวม 5 โครงการ ในระยะเวลาไม่กี่ชั่วโมง และต้องพิจารณาให้เสร็จสิ้นภายในวันนั้น จึงอาจเกิดข้อผิดพลาดขึ้นได้ ข้อเท็จจริงยังถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 ซึ่งเป็นกรรมการ

เปิดซองสอบราคาพิจารณาผลการสอบราคาโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ซึ่งนอกจากจำเลยทั้งสามแล้วยังมีราษฎรร่วมเป็นกรรมการด้วย แต่ไม่ปรากฏว่าคณะอนุกรรมการไต่สวนได้เรียกมาให้ถ้อยคำเพื่อทราบข้อเท็จจริงแต่อย่างใด พยานหลักฐานโจทก์ที่นำสืบมาไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 ร่วมกันพิจารณาผลการสอบราคาโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตอันจะเป็นการกระทำความผิดตามฟ้อง

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า การที่จำเลยที่ 1 ไม่แจ้งผลการยกเลิกการสอบราคาครั้งแรกและส่งประกาศสอบราคาครั้งใหม่ให้ ผู้เสนอราคาบางรายทราบเป็นการกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีนางสาว ดี หัวหน้าส่วนการคลัง และหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุของ อบต. ขณะเกิดเหตุเบิกความสนับสนุนถึงพฤติการณ์ของจำเลยที่ 1 ที่สั่งพยานด้วยวาจาไม่ให้ส่งประกาศสอบราคาจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กครั้งใหม่แก่ผู้รับเหมาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเช่นเดียวกับการประกาศสอบราคาครั้งแรก จำเลยที่ 1 บอกว่าจะดำเนินการเอง โดยจะให้นางสาว จี และนาย เอฟ ลูกจ้าง อบต.โทรศัพท์แจ้ง

ผู้รับเหมาให้มารับของสอบราคาที่ อบต. พยานคัดค้านแล้วว่าไม่สามารถกระทำได้เพราะระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 กำหนดให้ส่งประกาศสอบราคาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และโจทก์มีนาง อี หุ่นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัด จ.และนาย ไอ อยู่ซึ่งขณะเกิดเหตุเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ช. เบิกความเป็นพยานทำนองเดียวกันได้ความว่า พยานทั้งสองไปยื่นของสอบราคาครั้งแรก ต่อมาทราบในภายหลังว่ามีการยกเลิกการสอบราคา แต่ อบต.ไม่ได้แจ้งให้พยานทั้งสองทราบและไม่แจ้งประกาศสอบราคาครั้งที่สองด้วย พยานทั้งสองจึงไม่ได้ยื่นของสอบราคาครั้งที่สอง ทั้งนี้ ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. มีหนังสือสอบถามไปยัง อบต. อบต.แจ้งว่าในการเปิดสอบราคาครั้งแรกห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ยังรู้ได้ ฉะนั้นหากมีการเปิดสอบราคาครั้งที่สองย่อมจะทราบได้เองตามสำเนาหนังสือ อบต. ที่ นค 82001/89 ลงวันที่ 30 มีนาคม 2544 เรื่องแจ้งผลการสอบราคาและที่ นค 28002/91 ลงวันที่ 3 เมษายน 2544 เรื่อง การประกาศสอบราคาเห็นว่า คำของพยานโจทก์ทั้งสามสอดคล้องเชื่อมโยงกัน ไม่มีข้อพิรุช ทั้งไม่มีสาเหตุโกรธเคืองจำเลยที่ 1 มาก่อน เชื่อว่าเบิกความไปตามความจริง นอกจากนี้คำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งสามยังสอดคล้องกับคำให้การของนาย เค หุ่นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ช. และนาย แอล หุ่นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. ที่ให้ไว้แก่คณะอนุกรรมการไต่สวน ทำนองเดียวกันว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ช. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. ได้เข้าร่วมสอบราคา

ครั้งแรก อบต.ไม่เคยแจ้งการยกเลิกการสอบราคาให้ทราบ
รวมทั้งไม่แจ้งหรือส่งประกาศสอบราคาครั้งใหม่ให้ทราบด้วย
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ช. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. จึงไม่ได้เข้าร่วม
สอบราคาครั้งใหม่ตามบันทึกคำให้การ จำเลยที่ 1 เองก็เบิกความ
เป็นพยานจำเลยที่ 2 และที่ 3 ตอบคำถามค้านว่า จำเลยที่ 1
ให้เหตุผลแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. เกี่ยวกับการไม่ส่งประกาศ
สอบราคาครั้งที่สองทางไปรษณีย์ว่า ครั้งแรกทราบประกาศ
สอบราคาได้เอง ครั้งที่สองก็น่าจะทราบได้เองเช่นเดียวกัน
และในชั้นชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแก่คณะอนุกรรมการไต่สวน
จำเลยที่ 1 ก็ให้การว่าเหตุที่ไม่ส่งประกาศสอบราคาแก่ห้างหุ้นส่วน
จำกัด จ. เนื่องจากจำเลยที่ 1 มีเรื่องโกรธเคืองกับนาย เอช
ปลัดอำเภออาวุโส ซึ่งเป็นสามีนาง อี จึงไม่ต้องการให้ห้างหุ้นส่วน
จำกัด จ. ทราบข่าวการสอบราคา ส่วนห้างหุ้นส่วนจำกัด ช.
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซ. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. จำเลยที่ 1
ไม่ทราบว่าเหตุใดไม่ส่งประกาศสอบราคาไปให้ตามบันทึก
คำให้การของผู้ถูกกล่าวหาไม่ปรากฏว่าเอกสารที่คณะอนุกรรมการ
ไต่สวนจัดทำขึ้นมีพิรุณหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างไร ทั้งจำเลย
ที่ 1 ก็ไม่ได้โต้แย้งคัดค้านความถูกต้องของเอกสารดังกล่าว
จึงรับฟังเอกสารดังกล่าวประกอบพยานบุคคลที่มาเบิกความ
ต่อศาลได้ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในการประกาศสอบราคาครั้งใหม่
จำเลยที่ 1 ไม่ได้จัดให้มีการส่งประกาศสอบราคาให้ผู้เสนอราคา
ครั้งแรกซึ่งได้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ช.
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซ. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. ทราบ ดังนี้

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ข้อ 27 กำหนดว่าการซื้อหรือการจ้างโดยวิธีสอบราคาให้ดำเนินการดังนี้ (1) ก่อนวันเปิดของสอบราคาไม่น้อยกว่า 10 วันให้เจ้าหน้าที่พัสดุส่งประกาศเผยแพร่การสอบราคาและเอกสารสอบราคาไปยังผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงานนั้นโดยตรงหรือโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ กับให้ปิดประกาศเผยแพร่การสอบราคาไว้โดยเปิดเผยหน้าที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล และที่ว่าการอำเภอ นั้น... การให้หรือขายเอกสารสอบราคาในการสอบราคา ซึ่งรวมทั้งคุณลักษณะเฉพาะหรือรายละเอียดให้ถือปฏิบัติตามการให้หรือขายเอกสารของวิธีการประกวดราคาโดยอนุโลม แต่ทั้งนี้ให้เริ่มดำเนินการให้หรือขายเอกสารสอบราคาตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศสอบราคาจนถึงก่อนวันเปิดของสอบราคา และข้อ 32 วรรคสาม กำหนดว่า ถ้ามีการยกเลิกการประกวดราคาครั้งนั้นและมีการประกวดราคาใหม่ ให้ผู้รับหรือซื้อเอกสารประกวดราคาในการประกวดราคาครั้งก่อนมีสิทธิใช้เอกสารประกวดราคารุ่นนั้น หรือได้รับเอกสารประกวดราคาใหม่โดยไม่ต้องเสียค่าซื้อเอกสารประกวดราคาอีก ดังนี้ จะเห็นได้ว่าหากมีการยกเลิกการสอบราคาครั้งก่อนและมีการสอบราคาใหม่จะต้องแจ้งผู้เสนอราคาครั้งก่อนทราบโดยวิธีส่งประกาศเผยแพร่การสอบราคาและเอกสารสอบราคาไปยังผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงานนั้นโดยตรงหรือโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน และผู้เสนอราคาครั้งก่อนมีสิทธิใช้เอกสารสอบราคาครั้งก่อนหรือได้รับเอกสาร

สอบราคาใหม่โดยไม่ต้องเสียค่าซื้อเอกสารสอบราคาอีก การที่
จำเลยที่ 1 ไม่แจ้งการยกเลิกการสอบราคาครั้งแรกและส่งประกาศ
เผยแพร่การสอบราคาครั้งใหม่ให้ผู้เสนอราคาครั้งก่อนทราบ
แต่แจ้งผู้เสนอราคาบางรายให้ทราบถึงการสอบราคาครั้งใหม่
จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยระเบียบดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริง
ปรากฏว่าจำเลยที่ 1 ไม่ต้องการให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ทราบข่าว
การสอบราคาเพราะมีเรื่องโกรธเคืองกัน การกระทำของจำเลยที่ 1
ในฐานะเป็นประธานกรรมการบริหาร อบต. ซึ่งเป็นผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองที่สั่งให้นางสาว ดี หัวหน้าส่วนการคลัง
และหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุไม่จัดส่งประกาศสอบราคาครั้งใหม่
แก่ผู้เสนอราคาครั้งก่อนบางราย จึงเป็นการกระทำโดยวิธีอื่นใด
เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม
ประกอบกับจำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ และเมื่อได้ความว่า
จำเลยที่ 1 เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542
มาตรา 4 ดังนี้ พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมาเป็นที่เพียงพอ
ว่าจำเลยที่ 1 ได้กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ
พ.ศ. 2542 มาตรา 12 ประกอบมาตรา 7 และเมื่อปรากฏว่า
การกระทำของจำเลยที่ 1 ดังกล่าวทั้งหมดก็โดยมีเจตนามุ่งหมาย
มิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เสนอ
ราคาบางรายให้เป็น ผู้มีสิทธิทำสัญญารับงานก่อสร้าง จึงเป็น
การกระทำความผิดเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ส่วนที่โจทก์

ขอให้ลงโทษจำเลยที่ 1 ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 13 นั้น ในข้อนี้แม้จำเลยที่ 1 จะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่ก็ยังเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐด้วย จึงไม่เข้าองค์ประกอบความผิดตามมาตรา 13 ไม่อาจลงโทษตามมาตรานี้ได้

อนึ่ง เมื่อการกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 อันเป็นความผิดตามกฎหมายเฉพาะแล้ว ย่อมไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 และมาตรา 157 ซึ่งเป็นบททั่วไปอีก

พิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2542 มาตรา 12 และมาตรา 12 ประกอบมาตรา 7 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 แต่ความผิดดังกล่าวมีระวางโทษเท่ากัน จึงให้ลงโทษฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำการใดๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคา รายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ จำคุก 10 ปี จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 5 ปี ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยกและให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 และที่ 3

กรณีที่ 3 คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8739/2555

จำเลยที่ 1 หัวหน้ากองคลังและเจ้าหน้าที่พัสดุสำนักงานเทศบาล

จำเลยที่ 2 นายกเทศมนตรี

โจทก์ฟ้องว่าสำนักงานเทศบาล เป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 การจัดการทรัพย์สินเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2545 กำหนดให้หัวหน้าส่วนการคลังเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหาพัสดุ การซื้อ การจ้างของเทศบาลตำบล ขณะเกิดเหตุคดีนี้จำเลยที่ 1 เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายโดยดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองคลัง และเจ้าหน้าที่พัสดุ เทศบาลตำบลช่องเม็กและได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ขายแบบเอกสารสอบราคา การซื้อหรือจ้างโดยวิธีสอบราคาจะต้องจัดทำเอกสารสอบราคา กำหนดคุณสมบัติของผู้เสนอราคาและให้แสดงหลักฐานพร้อมระบุราคาขายไว้ด้วย ลงรับโดยไม่เปิดซองพร้อมระบุวันและเวลาที่รับซองไว้ที่ซองด้วย และออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นซอง การยื่นซองทางไปรษณีย์ให้ถือวันและเวลาที่ลงรับจากไปรษณีย์เป็นเวลารับซอง และเก็บรักษาซองเสนอราคาทุกรายโดยไม่เปิดซองเมื่อถึงกำหนดเวลาเปิดซองสอบราคาแล้วให้ส่งมอบซองเสนอราคาพร้อมทั้งรายงานผลการรับส่งต่อคณะกรรมการเปิดซองสอบราคา

ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ 2 เป็นนายกเทศมนตรีเทศบาล เป็น
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและในการปฏิบัติหน้าที่
เป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามกฎหมายมีอำนาจในการแต่งตั้งบุคคล
ปฏิบัติงานพัสดุ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ
จัดซื้อจัดจ้างของสำนักงานเทศบาล ต่อมาเมื่อคำสั่งเทศบาล
ที่ 137/2546 และที่ 140/2546 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ
จัดหาพัสดุในการสอบราคาจ้างเหมาโครงการก่อสร้างถนน
และปรับปรุงถนนจำนวน 11 โครงการ โดยให้จำเลยที่ 1 เป็น
เจ้าหน้าที่รับซองสอบราคา และเป็นเจ้าหน้าที่ในการติดประกาศ
สอบราคา และส่งประกาศสอบราคา วันที่ 9 กรกฎาคม 2546
จำเลยที่ 1 ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุได้จัดทำประกาศสอบราคาจ้าง
เหมาโครงการก่อสร้างถนนและปรับปรุงถนน จำนวน 11 โครงการ
โดยกำหนดให้ผู้สนใจติดต่อขอรับหรือซื้อเอกสารสอบราคาได้ที่
เทศบาล ระหว่างวันที่ 10 ถึงวันที่ 20 กรกฎาคม 2546 ในวัน
เวลาราชการกำหนดยื่นซองสอบราคาในวันที่ 21 กรกฎาคม 2546
และเปิดซองสอบราคาในวันที่ 22 กรกฎาคม 2546 จำเลยที่ 1
มีหน้าที่ขายแบบสอบราคาทั้ง 11 โครงการ ระหว่างวันที่ 18 ถึง
วันที่ 20 กรกฎาคม 2546 เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน
จำเลยทั้งสองเป็นเจ้าพนักงานได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ
หน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ
หรือละเว้นหน้าที่โดยทุจริต กล่าวคือ จำเลยที่ 2 อาศัยโอกาส
ที่เป็นนายกเทศมนตรีก่อให้เกิดจำเลยที่ 1 กระทำผิดด้วยการใช้
สั่งการให้จำเลยที่ 1 ผู้มีหน้าที่ในการพิจารณาหรือดำเนินการใดๆ

ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาตามประกาศสอบราคาจ้างเหมา
โครงการก่อสร้างถนนดังกล่าว ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อปฏิเสธ
การขายแบบสอบราคาให้แก่ นางสาว เอ หุ่นส่วนผู้จัดการ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. โดยที่จำเลยที่ 1 รู้อยู่แล้วว่าคำสั่งของ
จำเลยที่ 2 เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ได้บังอาจกระทำ
ความผิดตามที่จำเลยที่ 2 สั่งการไม่ให้ขายแบบเอกสาร
การสอบราคา โดยปฏิเสธการขายแบบเอกสารสอบราคาทั้ง
11 โครงการ แก่นางสาว เอ อ้างว่าไม่มีงานประมูล โดยจัดทำ
บันทึกอ้างว่าไม่มีงานประมูล ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานยืนยัน
ข้อความในบันทึกว่าเป็นความจริง ทั้งนี้ โดยความมุ่งหมายมิให้
มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เป็นเหตุให้นางสาว เอ ในฐานะ
หุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ไม่มีโอกาสเข้าเสนอราคา
อย่างเป็นธรรม และเพื่อเอื้ออำนวยแก่ ผู้ที่ทำการเสนอราคา
รายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐเพื่อให้เกิด
ความเสียหายแก่เทศบาล กระทรวงมหาดไทย นางสาว เอ และ
ประชาชนที่เกี่ยวข้อง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 84, 157 พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการ
เสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 7, 12, 13
จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยาน จำเลย
ทั้งสองขอถอนคำให้การเดิม และให้การใหม่รับสารภาพ
ศาลชั้นต้น (ศาลจังหวัดอุบลราชธานี คดีหมายเลขดำ
ที่ 1455/2552
คดีหมายเลขแดงที่ 1187/2553 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม

2553) พิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 7 ประกอบมาตรา 12 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 จำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 7 ประกอบมาตรา 13 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 ประกอบมาตรา 84 วรรคสอง การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 5 ปี จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 7 ปี จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง (ที่ถูกต้องตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78) คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 2 ปี 6 เดือน จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 3 ปี 6 เดือน

จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ขอให้รื้อการกำหนดโทษหรือการลงโทษ

ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ตรวจสอบนวนประชุมปรึกษาแล้วเห็นว่าจำเลยที่ 2 เป็นนักการเมืองท้องถิ่นที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนให้มาบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจะสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่นของตน แต่กลับเป็นผู้ดำเนินการสั่งให้จำเลยที่ 1 ปฏิเสธการขายแบบสอบราคา จำเลยที่ 1 เป็น

ข้าราชการกลับร่วมมือกับจำเลยที่ 2 ที่เป็นนักการเมืองท้องถิ่น ปฏิเสธการขายแบบ โดยอ้างว่าไม่มีการประมูลทั้งที่ความจริงแล้ว มีโครงการที่ต้องสอบราคาถึง 11 โครงการ เป็นการดำเนินการ ให้มีการกระทำทุจริตในวงราชการทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประเทศชาติได้รับความเสียหาย ทั้งยังเป็นการทำให้ระบบราชการเสื่อมโทรมลง เพียงเพื่อหวังประโยชน์ส่วนตน โดยไม่คิดถึงประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นหลัก จึงเป็นการกระทำที่ไม่เคารพยำเกรงต่อกฎหมาย ซึ่งเป็น การกระทำผิดต่อแผ่นดินที่ไม่สมควรให้อภัยและสมควรลงโทษ เพื่อไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้อื่น ที่ศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจไม่รอ การกำหนดโทษหรือรอการลงโทษให้แก่จำเลยทั้งสองนั้น จึงเหมาะสมกับพฤติการณ์แห่งคดีแล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลอุทธรณ์ ภาค 3 จะเปลี่ยนแปลงแก้ไข อุทธรณ์ของจำเลยทั้งสองฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

จำเลยทั้งสองฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ที่จำเลยที่ 1 ฎีกา ขอให้รอกการลงโทษ และที่จำเลยที่ 2 ฎีกาว่า การที่ศาลชั้นต้น วินิจฉัยว่าจำเลยที่ 2 มีความผิดตามฟ้องเป็นการวินิจฉัย อันเกิดจากการรับฟังพยานหลักฐานโดยมิชอบ อีกทั้งโจทก์ก็ บรรยายฟ้องไม่ครบองค์ประกอบความผิด และไม่พอที่จะทำให้ จำเลยที่ 2 เข้าใจข้อหาและต่อสู้คดีได้ ฟ้องโจทก์จึงฝ่าฝืนต่อ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) นั้น เห็นว่าเป็นฎีกาที่เมื่อพิจารณาฎีกาทั้งฉบับแล้ว กรณีไม่มีเหตุ

ที่จะเปลี่ยนแปลงผลตามคำวินิจฉัยของศาลล่างทั้งสองฎีกา
จำเลยทั้งสองจึงไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา ศาลฎีกา
ไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช 2550 มาตรา 219 วรรคสอง และพระธรรมนูญ
ศาลยุติธรรม มาตรา 23 วรรคหนึ่ง จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคดี
ออกจากสารบบความศาลฎีกา

คำวินิจฉัยเรื่องกล่าวหา ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เคยมิมติ

1. กรณีมาตรา 4 , 7 และมาตรา 12

1.1 เรื่องเดิม

ผู้กล่าวหา ได้กล่าวหานาย บี นายก อบต. นาย ซี นักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลระดับ 8 (ปลัด อบต.) ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 กรณีการดำเนินการในโครงการขยายเขตจ่ายน้ำประปาเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภค-บริโภคของประชาชน

1.2 ข้อเท็จจริง

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2551 นาย ดี สมาชิกสภา อบต. ได้จัดทำหนังสือถึง นายก อบต. ร้องเรียนการได้รับความเดือดร้อนจากการขาดแคลนน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค ของประชาชน โดยได้แนบรายชื่อประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากการขาดแคลนน้ำประปา จำนวน 92 รายชื่อ มาพร้อมกับหนังสือร้องเรียนฉบับดังกล่าวด้วย

ต่อมา วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2551 สภา อบต. ได้มีมติเห็นชอบอนุมัติจ่ายขาดเงินสะสม จำนวน 10,110,000 บาท ให้ อบต. เพื่อดำเนินการในโครงการดังกล่าว จากนั้นนาย บี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ได้มีคำสั่งที่ 56/2551 ลงวันที่ 21 มีนาคม 2551 แต่งตั้งให้นางสาว อี ซึ่งเดิมรับราชการในตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการระดับ 4 ให้มาทำหน้าที่เจ้าหน้าที่พัสดุในโครงการดังกล่าว แทนนาง เอฟ และในวันเดียวกัน (21 มีนาคม 2551)

นาย จี นักบริหารงานทั่วไป ระดับ 7 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ได้จัดทำบันทึกลงวันที่ 21 มีนาคม 2551 เรื่องการขยายเขตจ่ายน้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาค ขึ้นมาอ้างจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ โดยอ้างข้อเท็จจริงจำนวน 2 ข้อ ที่จำเป็นจะต้องดำเนินการในโครงการดังกล่าวโดยเร่งด่วน

1. ในเขตพื้นที่ตำบล หมู่บ้าน ชุมชน ได้มีการขยายตัวของสถานประกอบการอุตสาหกรรม ห้างเช่า หอพัก ได้เกิดขึ้นใหม่จำนวนมาก มีประชาชนหนาแน่น มีปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค เนื่องจากปริมาณน้ำจากบ่อน้ำบาดาลมีไม่เพียงพอกับความต้องการ ซึ่ง อบต. ได้รับการร้องเรียนจากประชาชนทางโทรศัพท์อยู่บ่อยครั้ง ซึ่งการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าก็ทำได้เพียงนำรถบรรทุกน้ำไปแจกจ่ายแก่ประชาชนเท่านั้น

2. ประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค ได้เข้าชื่อร้องเรียนผ่านนาย ดี สมาชิกสภา อบต. เพื่อให้ อบต. แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเร่งด่วน ซึ่งหลังจากที่นาย จี ได้จัดทำเอกสารฉบับดังกล่าวเสร็จแล้ว ก็ได้นำเอกสาร

ฉบับดังกล่าวไปให้นางสาว อี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ลงลายมือชื่อ
ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ และได้มีการเสนอเอกสารฉบับดังกล่าว
ไปให้นาย เชน รong ปลัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 นาย ซี ปลัด อบต.
ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 และนาย บี นายก อบต. ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1
พิจารณา ซึ่งไม่มีบุคคลใดคัดค้านข้อเท็จจริงที่ปรากฏในเอกสาร
ทั้ง 2 ข้อดังกล่าวแต่อย่างใด ในวันเดียวกัน (21 มีนาคม 2551)
หลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง 4 ราย ได้ให้ความเห็นชอบให้ดำเนินการ
ในโครงการดังกล่าวโดยเร่งด่วนแล้ว นาย จี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4
ก็ได้จัดทำเอกสารขึ้นมาอีกฉบับ คือ รายงานขอซื้อขง้างใน
โครงการดังกล่าวโดยวิธีพิเศษ โดยอ้างเหตุผลความจำเป็นเร่งด่วน
ที่จะดำเนินการในโครงการดังกล่าวโดยวิธีพิเศษเพื่อแก้ไขปัญหา
ความเดือดร้อนของประชาชนเนื่องจากขาดแคลนน้ำอุปโภค
บริโภค พร้อมกับเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการชุดต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
และนำเอกสารฉบับดังกล่าวไปให้นางสาว อี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5
ลงลายมือชื่อในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ และได้เสนอเอกสารฉบับ
ดังกล่าวไปให้นาย ซี ปลัด อบต. ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 และนาย บี
นายก อบต. ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 พิจารณา ซึ่งนาย ซี ก็ได้คัดค้าน
การจัดจ้างโดยวิธีดังกล่าวแต่อย่างใด และนาย บี ก็ได้อนุมัติ
ให้ดำเนินการจัดจ้างในโครงการดังกล่าวโดยวิธีพิเศษ ตามที่
นางสาว อี นำเสนอ ส่วน นาย เชน ไม่ได้ลงลายมือชื่อเห็นชอบ
ในเอกสารฉบับนี้

ต่อมาในวันที่ 24 มีนาคม 2551 นาย บี ก็ได้มีคำสั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดหาพัสดุในโครงการดังกล่าว

ขึ้นมา โดยในส่วนของคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ นั้น ได้แต่งตั้งให้นาย เอช เป็นประธานกรรมการ และแต่งตั้งนาย จี นางสาวไอ (เสียชีวิต) นาย เจ ผู้แทนชุมชน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 และนาย เค ผู้แทนชุมชน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 เป็นกรรมการ

ต่อมาในวันที่ 27 มีนาคม 2551 นาย บี ก็ได้ออกประกาศ อบต. จ้างเหมาโดยวิธีพิเศษในโครงการขยายเขตจ่ายน้ำ การประปาส่วนภูมิภาค ส่วนการเชิญผู้มีอาชีพมาเสนอราคา ในโครงการดังกล่าว นั้น ปรากฏว่านาย จี ได้สั่งการให้นางสาว แอล เจ้าพนักงานธุรการจัดทำหนังสือ อบต. ขึ้นมา และให้เชิญ เฉพาะ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก., ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข., บริษัท ค. จำกัด, ห้างหุ้นส่วนจำกัด ง. และบริษัท จ. จำกัด มาเสนอราคาในโครงการ ดังกล่าวเท่านั้น

ปรากฏว่าในกระบวนการคัดเลือกผู้รับจ้าง นั้น นาย ซี ได้โทรศัพท์ไปหานาย เอ็ม ตัวแทนบริษัท จ. จำกัด ซึ่งเป็นสามีของนางสาว เอ็น เจ้าของบริษัทดังกล่าว พร้อมกับแจ้งให้นาย เอ็ม ทราบว่า อบต. จะมีการจัดจ้างในโครงการดังกล่าว ประสงค์จะให้บริษัท จ. จำกัด เข้ามารับงานจ้างในโครงการ ดังกล่าว โดยให้ไปรับแบบฟอร์มใบเสนอราคา และแบบฟอร์ม ประมาณราคาก่อสร้างที่นาย จี ซึ่งนาย เอ็ม ก็ได้เดินทางไปรับ เอกสารดังกล่าวกับนาย จี และนาย จี ก็ได้มอบแบบฟอร์มเอกสาร ทะเบียนรายชื่อผู้รับเอกสารซึ่งยังไม่ปรากฏรายชื่อผู้รับแบบแปลน วันที่รับแบบแปลน และลายมือชื่อของผู้รับแบบแปลนให้กับ นาย เอ็ม และเมื่อได้รับเอกสารดังกล่าวมาแล้ว นาย เอ็ม ได้กรอก

รายละเอียดในใบเสนอราคา ในใบประมาณราคาค่าก่อสร้าง และในแบบฟอร์มเอกสารทะเบียนรายชื่อผู้รับเอกสารด้วยลายมือเขียนของนาย เอ็ม และนำไปให้นางสาว เอ็น ในฐานะกรรมการผู้จัดการบริษัท จ. จำกัด ลงลายมือชื่อ หลังจากที่ได้ดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารดังกล่าวเสร็จ แล้ว นาย เอ็ม ก็ได้นำเอกสารทะเบียนรายชื่อผู้รับเอกสารไปให้นาย จี ที่ อบต. ส่วนใบเสนอราคา ใบประมาณราคาและเอกสารประกอบใบเสนอราคานั้น ได้เก็บไว้เพื่อรอยื่นตามวันเวลาที่กำหนด

ต่อมา นาย เอ็ม ก็ได้รับการติดต่อทางโทรศัพท์จากนาย ซี อีกครั้ง โดยนาย ซี ได้แจ้งให้นาย เอ็ม ช่วยจัดหาผู้รับจ้างมาช่วยยื่นของประกบกับบริษัทของนาย เอ็ม สัก 2-3 ราย ซึ่งนาย เอ็ม ก็ได้ตกลงตามที่นาย ซี ได้แจ้งให้ทราบ จากนั้นนาย เอ็ม ก็ได้ติดต่อกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ง., บริษัท ค. จำกัด, ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. เพื่อขอหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมตราประทับของบริษัท และเอกสารอื่น ๆ เพื่อเตรียมมาประกอบในการยื่นของเสนอราคาในโครงการนี้ จากนั้นนาย เอ็ม ได้มอบหมายให้นาย โอ ลูกจ้างของบริษัท จ. จำกัด ให้ไปรับเอกสารแบบฟอร์มใบเสนอราคาและแบบฟอร์มประมาณราคาค่าก่อสร้างที่นาย จี และไปรับเอกสารหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมตราประทับของบริษัทและเอกสารต่าง ๆ ของผู้ประกอบการในข้างต้น และเมื่อได้รับเอกสารดังกล่าวมาแล้ว นาย เอ็ม ได้ให้นาย พี และนาย โอ เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารการเสนอราคาของผู้ประกอบการทั้ง 3 ราย โดยได้แจ้งให้บุคคลทั้งสองกรอกราคา

ที่เสนอของผู้เสนอราคาทั้ง 3 ราย ให้สูงกว่าบริษัท จ. จำกัด เรียงลำดับกันไป โดยนาย โอ จะเป็นผู้เขียนราคาที่เสนอของบริษัท ค. จำกัด โดยคัดลอกจากเอกสารที่นาย เอ็ม ได้จัดทำไว้แล้ว และเป็นผู้เซ็นชื่อนางคิ้ว กรรมการผู้จัดการบริษัทดังกล่าวใน ใบเสนอราคา และในบริเวณรอยตราประทับในเอกสารประกอบ ใบเสนอราคาดังกล่าวด้วย รวมทั้งยังปลอมลายมือชื่อของนาง คิ้ว ในเอกสารหนังสือรับรองการจดทะเบียน และในเอกสารประมาณ ราคาด้วย และเมื่อได้จัดทำเอกสารดังกล่าวเสร็จแล้วก็ได้ส่งมอบ เอกสารดังกล่าวให้กับนาย เอ็ม ส่วนนาย พี นั้น เป็นผู้กรอกรายละเอียดในใบเสนอราคาของ หจก.ง. ส่วนจำนวนเงิน ที่เสนอราคา 10,108,000 บาท นั้น นาย เอ็ม ได้เขียนด้วยดินสอ ไว้ก่อนแล้ว จึงเขียนราคาดังกล่าวด้วยปากกาตามที่นาย เอ็ม เขียนไว้ และได้ปลอมลายมือชื่อนาย อาร์ ในใบเสนอราคาดังกล่าว ในเอกสารประมาณราคาในสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียน ห้างฯ พร้อมประทับตราห้างฯ นอกจากนั้นยังเป็นผู้กรอกรายละเอียดในเอกสารประมาณราคาของห้างฯดังกล่าวด้วย โดยนำเอกสารประมาณราคาของบริษัท จ. จำกัด ซึ่งนาย เอ็ม ได้จัดทำไว้เรียบร้อยแล้วมาดูและเทียบเคียง เพียงแต่แก้ไขตัวเลข ในรายการค่าทรายรองท่อ ให้มีความแตกต่างกับบริษัทดังกล่าว เพื่อให้มูลค่าราคาที่เสนอมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ส่วนรายการอื่นๆ ยังเหมือนกับบริษัทดังกล่าวทุกรายการ ส่วน ใบเสนอราคาของ หจก.ก. นั้น นาย พี ได้ให้น้องช่างห้องที่พักอาศัย มีชื่อว่า “เอส” นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค เป็นผู้ช่วยเขียน

ส่วนจำนวนเงินที่เสนอราคา 10,109,000 บาท นั้น นาย เอ็ม ได้เขียนด้วยดินสอไว้ก่อนแล้วเช่นกัน จึงให้นาย เอส เขียนราคา ดังกล่าวด้วยปากกาตามที่นาย เอ็ม เขียนไว้ นอกจากนี้ยังให้นายเอสกรอกรายละเอียดในเอกสารประมาณราคาของห้าง ฯ ดังกล่าวด้วย โดยนำเอกสารประมาณราคาของบริษัท จ. จำกัด ซึ่งนาย เอ็ม ได้จัดทำไว้เรียบร้อยแล้ว มาดูและเทียบเคียงเช่นกัน เพียงแต่แก้ไขตัวเลขในรายการค่าทรายรองท่อ ให้มีความแตกต่างกับบริษัทดังกล่าวเพื่อทำให้มูลค่าราคาที่เสนอมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ส่วนรายการอื่นๆ ยังเหมือนกับบริษัทดังกล่าวทุกรายการ แต่สำหรับลายเซ็นของนาย ที หุ่นส่วนผู้จัดการ ที่ปรากฏในใบเสนอราคา และในเอกสารประมาณราคา นาย พี จะเป็นผู้ปลอมลายเซ็นดังกล่าวขึ้นมาพร้อมประทับตราห้างฯ

ต่อมาในวันที่ 22 เมษายน 2551 นาย เอ็ม พร้อมกับนาย พี ได้นำเอกสารใบเสนอราคาพร้อมเอกสารประกอบใบเสนอราคาของผู้ประกอบการในข้างต้น บรรจุในซองใบเสนอราคา โดยแยกซองเอกสารดังกล่าวเป็นราย ๆ ไป และนำไปมอบให้นาย จี ที่ อบต.บางน้ำจืด และนาย จี ได้มอบทะเบียนรับซองของโครงการดังกล่าวซึ่งได้มีการระบุรายชื่อผู้ประกอบการดังกล่าวจำนวน 4 รายไว้แล้ว นาย เอ็ม จึงได้นำทะเบียนรับซองดังกล่าวมาให้ น.ส.เอิ้น ลงลายมือชื่อพร้อมประทับตราบริษัท จ. ส่วนลายมือชื่อและตราประทับของ หจก. ง., บริษัท ค.จำกัด และ หจก.ก. ที่ปรากฏในเอกสารดังกล่าว นาย เอ็ม หรือนาย พี คนใดคนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารฉบับนี้ และ

นาย เอ็ม ได้มอบให้พนักงานบริษัทของนาย เอ็ม เป็นผู้นำเอกสารดังกล่าวไปส่งมอบให้นาย จี ที่ อบต.บางน้ำจืด

ต่อมา นาย ซี ได้นำเอกสารการดำเนินการจัดจ้างในโครงการดังกล่าวมาให้ นาง เอฟ เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี โดยมีเอกสารใบเสนอราคาของ หจก.ง., บริษัท ค. จำกัด, หจก. ก., บริษัท จ. จำกัด เอกสารทะเบียนรับซอง และบันทึกคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ โดยนาย ซี ได้แจ้งให้ นาง เอฟ เขียนรายชื่อ บริษัท หจก. ดังกล่าว ลงในเอกสารทะเบียนรับซอง โดยคัดลอกรายชื่อ บริษัท หจก. ตามที่ปรากฏในบันทึกคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ มาเขียนใส่ไว้ในเอกสารทะเบียนรับซองดังกล่าว ซึ่งก่อนที่นาง เอฟ จะเขียนรายชื่อของบริษัท หจก. ดังกล่าว ลงในทะเบียนรับซองนั้น เอกสารทะเบียนรับซองได้ปรากฏรอยตราประทับของบริษัท หจก. ดังกล่าว และลายมือชื่อของผู้ยื่นซองแต่ละรายอยู่ก่อนแล้ว และเมื่อนาย ซี แจ้ง ดังนั้น นาง เอฟ จึงได้เขียนรายชื่อของ หจก.ง., บริษัท ค. จำกัด หจก. ก., บริษัท จ. จำกัด ลงในเอกสารทะเบียนรับซอง โดยเรียงลำดับรายชื่อให้ตรงกับรายชื่อที่ปรากฏในเอกสารบันทึกคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และให้ตรงกับรอยตราประทับที่ได้ประทับไว้ในเอกสารทะเบียนรับซองดังกล่าว พร้อมกับเขียนวันเดือนปีที่ยื่นซองคือวันที่ 22 เมษายน 2551 และระบุเวลาลดหลั่น กันไป แต่นาง เอฟ ก็ไม่ได้ลงลายมือชื่อในเอกสารทะเบียนรับซองในฐานะผู้รับซอง เนื่องจากไม่ได้ทำหน้าที่รับซองจากผู้ยื่นซองทั้ง 4 รายดังกล่าว และก็ไม่มีทราบว่

ผู้ยื่นของทั้ง 4 ราย ได้มายื่นของเสนอราคาในโครงการดังกล่าวหรือไม่ และยื่นกับบุคคลใด

สำหรับในขั้นตอนของคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ นั้น ปรากฏว่าได้มีการจัดทำบันทึกคณะกรรมการจัดซื้อ/จัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ลงวันที่ 22 เมษายน 2551 ขึ้นมา โดยระบุว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ง. เสนอราคาเป็นเงิน 10,108,000 บาท บริษัท ค.จำกัด เสนอราคา เป็นเงิน 10,105,000 บาท ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. เสนอราคาเป็นเงิน 10,109,000 บาท และบริษัท จ. จำกัด เสนอราคาเป็นเงิน 10,100,000 บาท พร้อมกับจัดทำหลักฐานการต่อรองราคาในโครงการดังกล่าวขึ้นมา และได้นำเอกสารหลักฐานดังกล่าวไปให้นาย จี นาย เอช นางสาว ไอนาย เค และนาย เจ ในฐานะคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ลงลายมือชื่อเพื่อรับรองว่าคณะกรรมการชุดดังกล่าวได้ตรวจสอบและพิจารณาแล้วเห็นควรจ้างบริษัท จ. จำกัด ให้เป็นผู้รับจ้างในโครงการนี้ และได้ทำการต่อรองราคากับผู้เสนอราคารายดังกล่าวแล้ว ยินยอมลดราคาดังกล่าวเหลือ 10,085,000 บาท แต่ปรากฏว่านาย เอช นาย เค และนาย เจ นั้น มิเคยไปทำหน้าที่ในการตรวจสอบ พิจารณา และต่อรองราคากับบริษัทดังกล่าวแต่อย่างใด นอกจากนั้นแล้วผู้เสนอราคารายบริษัท ค. จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ได้ยื่นหนังสือรับรองผลงานปลอม จึงไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในประกาศการจัดจ้างฉบับดังกล่าวด้วย ต่อมา อบต. ก็ได้เรียกนาย เอ็ม ให้ไปเซ็นสัญญาจ้างในโครงการดังกล่าว แต่ปรากฏว่าการดำเนินการก่อสร้างใน

โครงการดังกล่าว มิได้มีการก่อสร้างเพื่อขยายเขตการจ่ายน้ำ
ประปาของการประปาส่วนภูมิภาค ไปยังประชาชน ตามหนังสือ
ร้องเรียนการได้รับความเดือดร้อนจากการขาดแคลนน้ำประปา
ในการอุปโภค บริโภค ตามที่นาย ดี ได้มีการร้องเรียนมายัง
อบต.บางน้ำจืด แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันประชาชนจำนวน 92 รายชื่อ
ตามหนังสือร้องเรียนดังกล่าวยังคงใช้น้ำบาดาลของ อบต.
ในการอุปโภค ส่วนในการบริโภคจะซื้อน้ำมาบริโภคเหมือนเช่น
เดิม แต่ปรากฏว่าโครงการดังกล่าวได้มีการก่อสร้างหรือขยาย
เขตจ่ายน้ำการประปาไปยังบริเวณที่มีการประกอบกิจการโรงงาน
อุตสาหกรรม และโรงงานอุตสาหกรรมบางรายได้มีการขอติดตั้ง
ประปาโดยเชื่อมกับโครงการดังกล่าวเพื่อนำน้ำประปาไปใช้
ในกิจการโรงงาน เสียค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างเพียง 1-2 ล้านบาท
เท่านั้น แต่ถ้าหากโรงงานอุตสาหกรรมดังกล่าวขอใช้น้ำประปา
กับการประปาส่วนภูมิภาคเองหรือลงทุนเอง ต้องลงทุนในการขยาย
เขตจ่ายน้ำประมาณ 10 ล้านบาทขึ้นไป แต่เมื่อ อบต.บางน้ำจืด
ได้ดำเนินการในโครงการดังกล่าวทำให้โรงงานที่อยู่บริเวณที่มี
การก่อสร้างได้ผลประโยชน์ในการใช้น้ำ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้ว มีมติเป็นเอกฉันท์
ด้วยคะแนนเสียง 8 เสียง ดังนี้

1. การกระทำของนาย บี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 มีมูล
เป็นการกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพ
ของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติที่ไม่ชอบ
ด้วยอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การ

บริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 มาตรา 92 และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานใช้อุบายหลอกลวง หรือกระทำการโดยวิธีอื่นใดเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือให้มีการเสนอราคาโดยหลงผิด และฐานเป็นเจ้าของหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่บริษัท จ. จำกัด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคา ต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2542 ตามมาตรา 7 และมาตรา 12 และฐานเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใดๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น และฐานเป็นเจ้าพนักงานร่วมกันปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 และ มาตรา 157 ประกอบมาตรา 83

2. การกระทำของนาย ซี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 และนาย จี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบาย ของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และ ฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ ฯ ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2544 ข้อ 3 วรรคสาม ข้อ 6 วรรคสอง และข้อ 19 วรรคสอง และมีมูลเป็นความผิดทางอาญาฐานตกลงร่วมกันในการเสนอราคา เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ประโยชน์แก่บริษัท จ. จำกัด เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด โดยหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือโดยการกีดกันมิให้มีการเสนอสินค้าหรือบริการอื่นต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด หรือโดยการเอาเปรียบแก่องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด อันมิใช่เป็นไปในทางการประกอบธุรกิจปกติ ฐานใช้อุบายหลอกลวง หรือกระทำการโดยวิธีอื่นใดเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือให้มีการเสนอราคาโดยหลงผิด และฐานเป็นเจ้าของหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใดๆโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่บริษัท จ. จำกัด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2542 มาตรา 4 มาตรา 7 และ มาตรา 12 และฐานเป็นเจ้าของพนักงานร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 ประกอบมาตรา 83

3. การกระทำของนาย เอช ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 และนางสาว อี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสมุทรสาคร เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน

การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ ฯ ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2544 ข้อ 3 วรรคสาม ข้อ 6 วรรคสอง และข้อ 19 วรรคสอง และมีมูลเป็นความผิดทางอาญา ฐานใช้อุบายหลอกลวง หรือกระทำการโดยวิธีอื่นใดเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือให้มีการเสนอราคาโดยหลงผิด และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใดๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่บริษัท จ. จำกัด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญาทำบงค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 7 และมาตรา 12 และฐานเป็นเจ้าพนักงาน ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 ประกอบมาตรา 83

4. การกระทำของนาย เจ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 และนาย เค ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 มีมูลเป็นความผิดทางอาญารัฐานเป็นผู้สนับสนุน นาย บี นาย ซี นาย เอช

นาย จี และนางสาว อี กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 7 และมาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 และกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 86

2. กรณีมาตรา 4, 11, 12

เรื่องเดิม

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้กล่าวหาขอปกปิดชื่อ กล่าวหา ร้องเรียนกรณีการดำเนินการประกวดราคาจ้างเหมาปรับปรุงเตาเผาศพระบบไร้ควัน ไร้กลิ่น ให้กับวัดที่มีเมรุอยู่แล้วในเขตเทศบาลเมืองจำนวน 8 วัด ว่ามีการสมยอมกันในการเสนอราคา และกำหนดราคากลางโดยมุ่งหมายให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเพื่อเอื้ออำนวยแก่บริษัท ก. จำกัด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับเทศบาลเมือง และดำเนินการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา โดยมีบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดในโครงการดังกล่าว ประกอบด้วย

1. นาง เอ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมือง
2. นาย บี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเทศมนตรี

3. นาย ซี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลเมือง
4. นางสาว ดี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองปลัดเทศบาล
5. นาย อี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองช่าง
6. สิบเอก เอฟ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
7. นาย จี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักบริหารงานออกแบบและก่อสร้าง
8. นาย เอช เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งวิศวกรโยธา 6 ว
9. นาย ไอ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายช่างโยธา 5
10. บริษัท ก. จำกัด
11. นางสาว เจ กรรมการผู้จัดการ บริษัท ก. จำกัด
12. นาย เค
13. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข.
14. นาย แอล หุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข.

ข้อเท็จจริง

เทศบาลเมือง โดยนาง เอ นายกเทศมนตรีเมือง ได้มีคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลาง เพื่อทำหน้าที่พิจารณาราคาที่เหมาะสมตามสภาพพื้นที่และช่วงเวลาของแต่ละโครงการก่อสร้าง ประจำปีงบประมาณ 2543

ต่อมาในวันที่ 25 กรกฎาคม 2543 ได้มีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะผู้บริหารเทศบาลเมือง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องผู้แทนของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เจ้าคณะอำเภอเมือง

และเจ้าอาวาสวัดในเขตเทศบาลฯ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบในการดำเนินการปรับปรุงเตาเผาศพของวัดจำนวน 8 วัด และต่อมาที่ประชุมคณะเทศมนตรีได้มีมติให้กองช่างดำเนินการสำรวจตรวจสอบ และหาข้อมูลในการดำเนินการทั้งหมด กองช่างได้มอบหมายให้นาย เอช ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 รับผิดชอบดำเนินการ นาย เอช ได้มีหนังสือ ที่ อด 52003/-ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2543 เสนอรายละเอียดเตาเผาศพแบบควบคุมมลพิษทางอากาศ ต่อ นาย เอ็ม เทศมนตรี โดยเสนอให้มีการปรับปรุงเตาเผาศพจำนวน 8 วัด เป็นแบบเตาเผาที่มีห้องเผามากกว่า 1 ห้อง ซึ่งในห้องแรกเป็นห้องไว้ศพ และห้องที่ 2 เป็นห้องเผาควัน ทั้งสองห้องจะใช้หัวเผา (BURNER) ระบบ VP PRINCIPLE ใช้ น้ำมันดีเซล งบประมาณ 12 ล้านบาท พร้อมทั้งเสนอให้ขออนุมัติใช้เงินงบประมาณต่อไป นาง เอ ได้มีคำสั่งมอบให้กองช่างดำเนินการเสนอญัตติตามข้อเสนอนาย เอช คณะเทศมนตรีเมืองอุดรดิตถ์ขณะนั้นประกอบด้วยนาง เอนายกเทศมนตรี นาย บี เทศมนตรี นาย เอ็ม เทศมนตรี และนาย เอ็น เทศมนตรี ได้ลงนามในหนังสือเสนอญัตติขออนุมัติจ่ายขาดเงินสะสม เป็นจำนวนเงิน 12 ล้านบาท ต่อประธานสภาเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์เพื่อเป็นค่าก่อสร้างปรับปรุงเตาเผาฯ โดยมีปลัดเทศบาลเมืองผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 เป็นผู้จัดทำหนังสือเสนอญัตติจ่ายขาดเงินสะสม

ต่อมาในการประชุมสภาเทศบาลเมือง ได้มีมติอนุมัติจ่ายขาดเงินสะสมเทศบาลเพื่อก่อสร้างเตาเผาพระบรมราชานุสาวรีย์

ไร่กลิ่น จำนวน 12 ล้านบาท ปรากฏว่าภายหลังจากที่สภาเทศบาลเมือง ได้อนุมัติจ่ายขาดเงินสะสมเป็นค่าก่อสร้างปรับปรุงเตาเผาศพฯ ดังกล่าวแล้ว ในวันที่ 31 สิงหาคม 2543 นาย บี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 พร้อมด้วย นาย แซด ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 นาย เอช ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 น.ส. เจ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 11 กรรมการผู้จัดการ บริษัท ก. จำกัด และเป็นผู้ได้งานในโครงการดังกล่าว และ นาย เค ผู้ถูกกล่าวหาที่ 12 ผู้รับมอบอำนาจให้ยื่นซองเสนอราคา ในนามบริษัท ก. จำกัด ได้เดินทางไปที่สาธารณรัฐประชาชนจีน เขตปกครองพิเศษฮ่องกง และมาเก๊าด้วยกัน และในวันที่ 3 กันยายน 2543 บุคคลดังกล่าวก็ได้เดินทางกลับพร้อมกัน หลังจากเดินทางกลับ ก็ได้มีการกำหนดเงื่อนไขในเอกสารประกวดราคาจ้างเลขที่ 79/2543 ตามประกาศประกวดราคาลงวันที่ 27 กันยายน 2543 ในข้อ 3 หลักฐานการเสนอราคา และการยื่นซองประกวดราคาข้อ 4 ว่า ผู้ยื่นเอกสารประกวดราคา ต้องเสนอเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับหัวเผา (แคตตาล็อก) ตามที่กำหนด ในแบบแปลนพร้อมหนังสือรับรองจากตัวแทนจำหน่าย และรายละเอียดของหัวเผาที่จะใช้ในโครงการดังกล่าวตามแบบเลขที่ 68/2543 จะต้องเป็นหัวเผา (BURNER) ระบบ VP PRINCIPLE ใช้น้ำมันดีเซล

ต่อมาเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ 5 ช่วยปฏิบัติงานพัสดุ และทรัพย์สิน ได้มีหนังสือเสนอเรื่องต่อผู้อำนวยการกองคลัง เพื่อดำเนินการประกวดราคา แต่ ผู้อำนวยการกองคลังได้เสนอความเห็นให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ทราบว่า เอกสารที่กองช่างเสนอมา

ขาดเอกสารราคากลาง, รายงานการประชุมสภาเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ และหนังสือแสดงความยินยอมจากเจ้าอาวาสวัดจำนวน 8 วัด และเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2543 ถูกกล่าวหาที่ 3 ได้บันทึกเสนอความเห็นต่อผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 โดยเห็นควรให้งานพัสดุและทรัพย์สินประกาศประกวดราคาได้เนื่องจากเห็นว่างongช่างได้ดำเนินการเกี่ยวกับหลักฐานแสดงความยินยอมของเจ้าอาวาสวัดดังกล่าวแล้ว ในวันเดียวกันผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ได้อนุมัติตามที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 เสนอ

สำหรับในส่วนของการกำหนดราคากลางในโครงการดังกล่าวนั้น คณะกรรมการกำหนดราคากลาง ได้จัดทำราคากลางโดยกำหนดค่าใช้จ่ายดังนี้ 1. วัดใหญ่ท่าเสา เป็นเงิน 1,568,700 บาท 2. วัดท้ายตลาด เป็นเงิน 1,508,500 บาท 3. วัดธรรมาธิปไตย เป็นเงิน 1,507,400 บาท 4. วัดไผ่ล้อม เป็นเงิน 1,497,300 บาท 5. วัดหนองผาสันติการาม เป็นเงิน 1,487,400 บาท 6. วัดเกษมจิตตาราม เป็นเงิน 1,488,700 บาท 7. วัดคลองโพธิ์ เป็นเงิน 1,495,700 บาท และ 8. วัดกลาง เป็นเงิน 1,525,000 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 12,078,700 บาท ปรับลดคงเหลือค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 12,000,000 บาท โดยกำหนดรายการเนื้องานที่จะดำเนินการไว้ทั้งหมด 5 รายการ ประกอบด้วยงานรื้อผนังเตาเผาของเดิม งานเตาเผา งานระบบหัวเผา งานระบบไฟฟ้า งานทาสี โดยเฉพาะงานระบบหัวเผา นั้น ได้มีการสอบถามราคามาจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ได้แจ้งให้ทราบตามหนังสือว่าหัวเผารุ่น K311 ยี่ห้อ

เคอร์ติง ราคา 198,500 บาท รุ่น K211 ราคา 147,500 บาท และอุปกรณ์ปรับความดันน้ำมันราคา 91,500 บาท และต่อมา คณะกรรมการกำหนดราคากลางชุดดังกล่าว ก็ได้จัดทำบัญชีประมาณการค่าใช้จ่ายงานดังกล่าว ทั้ง 8 วัด โดยกำหนดราคาหัวเผาใหญ่และเล็ก พร้อมอุปกรณ์เท่ากับราคาที่สอบถามมาจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ข.

ต่อมาเทศบาลเมือง ได้มีการประกาศประกวดราคา ลงวันที่ 27 กันยายน 2543 พร้อมทั้งเอกสารประกวดราคาจ้าง เลขที่ 79/2543 และในวันที่ 18 ตุลาคม 2543 มีเพียงผู้ประกอบการ 2 ราย คือห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. และบริษัท ก. จำกัด เป็นผู้เข้ายื่นซองเสนอราคาในโครงการดังกล่าว โดยบริษัท ก. จำกัด นั้น มิได้เป็นผู้มีอาชีพ หรือเป็นตัวแทนจำหน่ายหัวเผาแต่อย่างใด แต่ปรากฏว่าก่อนการยื่นซองประกวดราคาเพียง 2 วัน ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากบริษัท ค. ประเทศเยอรมัน ให้เป็นตัวแทนจำหน่ายหัวเผาระบบและยี่ห้อดังกล่าว ได้แต่งตั้งให้บริษัท ก. จำกัด เป็นตัวแทนจำหน่ายหัวเผาระบบและยี่ห้อดังกล่าวด้วย ซึ่งผลการประกวดราคาปรากฏว่า บริษัท ก. จำกัด เสนอราคา เป็นเงิน 11,872,600 บาท ส่วนห้างหุ้นส่วนจำกัด ข.เสนอราคา เป็นเงิน 11,985,100 บาท คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา พิจารณาแล้วเห็นควรจัดจ้างบริษัท ก. จำกัด ให้เป็นผู้รับจ้างในโครงการนี้ โดยในการเสนอราคาของผู้ประกอบการทั้ง 2 รายนั้น บริษัท ก. จำกัด โดยนางสาว เจริญกรรมกรผู้จัดการได้มอบอำนาจให้นายนาย เค เป็นผู้ที่มีอำนาจ

ในการยื่นซองเสนอราคา ต่อรองราคาและลงนามในเอกสาร ต่อรองราคา ลงนามในสัญญา ติดต่อร์ับ ส่ง เอกสาร สินค้า ส่งมอบงาน และรับเงิน ส่วนห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. โดยนาย แอล ได้มอบอำนาจให้นาย พี เป็นผู้มีอำนาจในการยื่นซองเสนอราคา ต่อรองราคาและลงนามในเอกสาร ต่อรองราคา ลงนามในสัญญา ติดต่อร์ับ ส่ง เอกสาร ส่งมอบงาน และรับเงิน แต่การรับเงิน ค่าจ้างในโครงการดังกล่าวกลับปรากฏว่านาย พี ซึ่งเป็นผู้รับมอบ อำนาจของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. เป็นผู้รับเงินค่าจ้างในโครงการ ดังกล่าวในนามบริษัท ก. จำกัดด้วย

ต่อมาในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2544 สำนักงานจังหวัด ได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องการก่อสร้าง ปรับปรุงเตาเผาศพฯ ดังกล่าว เนื่องจากมีข้อซักถามจากสื่อมวลชน ว่าการก่อสร้างงานดังกล่าวจ้างแพงเกินจริง ผลการตรวจสอบ ปรากฏว่าการคำนวณราคากลางของเทศบาลเมืองไม่สอดคล้อง ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานงบประมาณกำหนด และเป็นราคาที่สูงกว่า ราคาที่สำนักงานจังหวัดตรวจสอบ และข้อมูลราคาตามบัญชี ประมาณการค่าใช้จ่ายที่คณะกรรมการฯ นำมาเป็นข้อมูลในการ จัดทำราคากลางนั้น เทศบาลฯ ประมาณการไว้สูงกว่าราคา ที่ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (โยธาธิการจังหวัดฯ) จัดทำ คิดเป็นเงินประมาณ 6,101,064 บาท นอกจากนี้ จากการ ตรวจสอบเอกสารราคากลางของเทศบาลเมืองพบว่านอกจาก ราคาวัสดุต่อหน่วยสูงกว่าความเป็นจริง ตามรายงานของ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว ยังมีปริมาณงาน

หรือวัสดุบางรายการ ไม่มีในแบบรูปรายการ และบางรายการ เป็นรายการที่ไม่มีวัสดุมีแต่เฉพาะค่าแรงงาน แต่กลับนำไปคิด ค่าแรงงานซ้ำที่ยอดรวมค่าวัสดุอีกร้อยละ 30 เช่น งานติดตั้ง ระบบควบคุมความดันซึ่งเป็นอุปกรณ์ของหัวเผาใหญ่อยู่แล้ว แต่กลับแยกเป็นรายการใหม่ต่างหากอีกชุดละ 91,500 บาท 8 ชุด เป็นเงิน 732,000 บาท งานรื้อผนังก่ออิฐทนไฟ และงานเจาะช่อง สำหรับหัวเผา ซึ่งมีแต่ค่าแรงงานแต่กลับคิดค่าแรงงานเพิ่มอีก ร้อยละ 30 ที่ยอดรวมค่าวัสดุ เป็นต้น ทั้งยังพบว่าแบบฟอร์ม ที่ใช้ในการกำหนดราคากลางงานก่อสร้างปรับปรุงเตาเผาศพฯ ทั้ง 8 วัด ไม่ถูกต้องตามที่มติคณะกรรมการกำหนด คือ ไม่ได้คำนวณ ค่าแรงงานแต่ละรายการ แต่คำนวณค่าแรงงานโดยใช้อัตรา ร้อยละ 30 ของราคาวัสดุรวมทุกรายการ ทำให้ราคากลางที่ คณะกรรมการกำหนดสูงกว่าความเป็นจริง โดยเฉพาะในการกำหนด ราคากลางของรายการเนืองงานระบบหัวเผา นั้น คณะกรรมการ กำหนดราคากลาง ได้นำหัวเผาระบบ VT (VT Principle) รุ่น K311 ยี่ห้อเคอร์ติง ราคา 198,500 บาท รุ่น K211 ราคา 147,500 บาท และอุปกรณ์ปรับความดันน้ำมันราคา 91,500 บาท ซึ่งเป็น ราคาหัวเผาตามที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. แจ้งให้เทศบาลเมืองทราบ มากำหนดเป็นราคากลางของการก่อสร้างปรับปรุงเตาเผาศพ ให้กับวัดทั้ง 8 วัดในเขตเทศบาลเมือง ซึ่งปรากฏว่าห้างหุ้นส่วน จำกัด ข. นั้น ไม่ได้เป็นผู้มีอาชีพจำหน่ายหัวเผาโดยตรง แต่อย่างไร เป็นเพียงผู้นำเข้าหัวเผามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ สำหรับงานก่อสร้างเท่านั้น โดยมีราคาต้นทุนสำหรับหัวเผา

ยี่ห้อเคอร์ติง รุ่น K311 เพียง 49,450 บาท และรุ่น K211 ราคา 47,450 บาทเท่านั้น แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของผู้เสนอราคาทั้งสองรายและแสดงให้เห็นว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. มีเจตนาที่จะไม่แข่งขันราคากับบริษัท ก. จำกัด แต่กลับสนับสนุนด้วยการออกหนังสือรับรองการเป็นตัวแทนจำหน่ายหัวเผาของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ให้กับบริษัท ก. จำกัด และการที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ซึ่งมีได้มีอาชีพประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการเป็นตัวแทนจำหน่ายหัวเผาน้ำมันโซล่าโดยตรง ได้มีหนังสือถึงนาย อี ผู้อำนวยการกองช่างและทำหน้าที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางในโครงการดังกล่าว แจ้งให้ทราบว่า หัวเผา รุ่น K311 ยี่ห้อเคอร์ติง ราคา 198,500 บาท รุ่น K211 ราคา 147,500 บาท และอุปกรณ์ปรับความดันน้ำมันราคา 91,500 บาท และต่อมาคณะกรรมการกำหนดราคากลาง ก็ได้จัดทำบัญชีประมาณการค่าใช้จ่ายงานดังกล่าว ทั้ง 8 วัด โดยกำหนดราคาหัวเผาใหญ่และเล็ก พร้อมอุปกรณ์เท่ากับราคาที่สอบถามมาจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ก็แสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวพันและเป็นการกำหนดราคาที่เอื้อประโยชน์ให้กับบริษัท ก. จำกัด ซึ่งได้สมยอมราคากับห้างหุ้นส่วนจำกัด ข.

นอกจากนั้นแล้วจากการตรวจสอบของจังหวัด โดยการแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องการก่อสร้างปรับปรุงเตาเผาศพฯ ในครั้งนี้ ผลการตรวจสอบปรากฏว่าการคำนวณราคากลางของเทศบาลเมืองไม่สอดคล้องตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานงบประมาณกำหนด และเป็นราคาที่

สูงกว่าราคาที่สำนักงานจังหวัดตรวจสอบ และข้อมูลราคาตามบัญชีประมาณการค่าใช้จ่ายที่คณะกรรมการฯนำมาเป็นข้อมูลในการจัดทำราคากลางนั้น เทศบาลฯประมาณการไว้สูงกว่าราคาที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (โยธาธิการจังหวัดฯ) จัดทำ คิดเป็นเงินประมาณ 6,101,064 บาท นอกจากนี้ จากการตรวจสอบเอกสารราคากลางของเทศบาลเมืองพบว่า นอกจากราคาวัสดุต่อหน่วยสูงกว่าความเป็นจริงแล้ว ยังมีปริมาณงานหรือวัสดุบางรายการไม่มีในแบบรูปรายการ และบางรายการเป็นรายการที่ไม่มีวัสดุมีแต่เฉพาะค่าแรงงาน แต่กลับนำไปคิดค่าแรงงานซ้ำที่ยอดรวมค่าวัสดุอีกร้อยละ 30 เช่น งานติดตั้งระบบควบคุมความดันซึ่งเป็นอุปกรณ์ของหัวเผาใหญ่อยู่แล้ว แต่กลับแยกเป็นรายการใหม่ต่างหากอีกชุดละ 91,500 บาท 8 ชุด เป็นเงิน 732,000 บาท งานรื้อผนังก่ออิฐทนไฟ และงานเจาะช่องสำหรับหัวเผา ซึ่งมีแต่ค่าแรงงานแต่กลับคิดค่าแรงงานเพิ่มอีกร้อยละ 30 ที่ยอดรวมค่าวัสดุ เป็นต้น ทั้งยังพบว่าแบบฟอร์มที่ใช้ในการกำหนดราคากลางงานก่อสร้างปรับปรุงเตาเผาศพฯ ทั้ง 8 วัด ไม่ถูกต้องตามที่มติคณะรัฐมนตรีกำหนด คือ ไม่ได้คำนวณค่าแรงงานแต่ละรายการ แต่คำนวณค่าแรงงานโดยใช้อัตราอีกร้อยละ 30 ของราคาวัสดุรวมทุกรายการ ทำให้ราคากลางที่คณะกรรมการกำหนดสูงกว่าความเป็นจริง โดยเฉพาะในการกำหนดราคากลางของรายการเนืองงานระบบหัวเผา นั้น คณะกรรมการกำหนดราคากลาง ได้นำหัวเผาระบบ VT (VT Principle) รุ่น K311 ยี่ห้อเคอร์ติง ราคา 198,500 บาท

รุ่น K211 ราคา 147,500 บาท และอุปกรณ์ปรับความดันน้ำมัน
ราคา 91,500 บาท ซึ่งเป็นราคาหัวเผาตามที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข.
แจ้งให้เทศบาลเมืองตราบ มากำหนดเป็นราคากลางของ
การก่อสร้างปรับปรุงเตาเผาศพให้กับวัดทั้ง 8 วัดในเขตเทศบาล
เมืองทั้ง ๆ ที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. นั้น ไม่ได้ประกอบธุรกิจ
เกี่ยวกับการเป็นผู้มีอาชีพจำหน่ายหัวเผาโดยตรงแต่อย่างใด
เป็นเพียงผู้นำเข้าหัวเผาจากต่างประเทศเพื่อใช้สำหรับ
งานก่อสร้างเท่านั้น โดยมีราคาต้นทุนสำหรับหัวเผายี่ห้อเคอร์ติง
รุ่น K311 เพียง 49,450 บาท และรุ่น K211 ราคา 47,450 บาท
เท่านั้น แม้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. และนาย แอล หุ่นส่วนผู้จัดการ
จะชี้แจงยืนยันว่าได้รับแต่งตั้งจากบริษัท ง. จำกัด ประเทศเยอรมัน
ให้เป็นตัวแทนจำหน่ายหัวเผา ชนิด (BURNER) ระบบ VT PRIN-
CIPLE ยี่ห้อ KOERTING แต่เพียงผู้เดียวในประเทศไทยก็ตาม
แต่จากการตรวจสอบของสำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ 5
ปรากฏว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ไม่ได้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับ
การเป็นตัวแทนจำหน่ายหัวเผาโดยตรงแต่อย่างใด แต่เป็นเพียง
ผู้นำเข้ามาจากต่างประเทศสำหรับใช้ในงานก่อสร้างเตาเผาศพ
เท่านั้น และมีราคาต้นทุนของสินค้าคงเหลือของห้างฯ สำหรับ
หัวเผายี่ห้อเคอร์ติง รุ่น K311 เพียง 49,450 บาท และรุ่น K211
เพียง 47,450 บาท เท่านั้น

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้ว มีมติเป็นเอกฉันท์
ดังนี้

1. ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 จากการไต่สวนข้อเท็จจริง

ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอที่จะฟังได้ว่า ได้มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นในการสมยอมกันในการเสนอราคา การกำหนดราคากลางสูงเกินกว่าความเป็นจริงมาก ข้อกล่าวหา ในทางอาญาไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาตกไป แต่นาง เอ มิได้ใช้ ความระมัดระวัง ความละเอียดรอบคอบในการสั่งการและอนุมัติ ในการดำเนินการและควบคุมดูแลอย่างเพียงพอ มีมูลความผิด ฐานละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม

2. จากการไต่สวนข้อเท็จจริง ปรากฏข้อเท็จจริงและ พยานหลักฐาน

ฟังได้ว่า ในการประกวดราคาจ้างเหมาปรับปรุงเตา เผาศพระบบไร้ควัน ไร้กลิ่น ให้กับวัดที่มีเมรุอยู่แล้ว จำนวน 8 วัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เทศมนตรี และผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ปลัดเทศบาล เมืองอุดรดิตถ์ ในขณะนั้น นาย เอช หัวหน้างานวิศวกรรม เทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ นางสาว เจ กรรมการผู้จัดการบริษัท ก. จำกัด นาย เค ผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท ก. จำกัด มีพฤติการณ์ สมยอมกันในการเสนอราคา โดยระหว่างวันที่ 31 สิงหาคม 2543 ถึงวันที่ 1 กันยายน 2543 ซึ่งเป็นระยะเวลาภายหลังจากที่ สภาเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ได้อนุมัติจ่ายขาดเงินสะสมเพื่อเป็น ค่าจ้างก่อสร้างปรับปรุงเตาเผาศพ ให้กับวัดที่มีเมรุอยู่แล้ว ในเขตเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ จำนวน 8 วัด งบประมาณ 12 ล้านบาทแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 พร้อมด้วย ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 นาย เอช

นางสาว เจ และนาย เค ได้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรไปที่ สาธารณรัฐประชาชนจีน เขตปกครองพิเศษฮ่องกง และมาแก้ ด้วกัน และหลังจากเดินทางกลับ กองช่างเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ โดยนาย เอช ได้กำหนดรายละเอียดของหัวเผาที่จะใช้ใน โครงการดังกล่าวตามแบบเลขที่ 68/2543 ว่าต้องเป็นหัวเผาระบบ VT PRINCIPLE และกำหนดเงื่อนไขในเอกสารประกวดราคาจ้าง เลขที่ 79/2543 ตามประกาศประกวดราคาเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ ลงวันที่ 27 กันยายน 2543 ในข้อ 3 หลักฐานการเสนอราคา และการยื่นซองประกวดราคาข้อ 4 ว่าผู้ยื่นเอกสารประกวดราคา ต้องเสนอเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับหัวเผา (แคตตาล็อก) ตามที่ กำหนดในแบบแปลนพร้อมหนังสือรับรองจากตัวแทนจำหน่าย และต่อมาในวันที่ 18 ตุลาคม 2543 ซึ่งเป็นวันกำหนดยื่นซอง เสนอราคาในโครงการดังกล่าว ปรากฏว่ามีผู้เข้ายื่นซองเสนอราคา เพียง 2 ราย คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. และบริษัท ก. จำกัด โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ได้มีหนังสือแต่งตั้งจากบริษัท ง. ให้เป็น ตัวแทนจำหน่ายหัวเผายี่ห้อ KOERTING แต่เพียงผู้เดียว ในประเทศไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. โดยนาย แอล หุ้นส่วน ผู้จัดการได้มีหนังสือแต่งตั้งบริษัท ก. จำกัด ให้เป็นตัวแทนจำหน่าย หัวเผาชนิด (BURNER) ระบบ VT PRINCIPLE ใช้น้ำมันดีเซล เป็นเชื้อเพลิงสำหรับงานประกวดราคาจ้างเหมาปรับปรุงเตาเผา ศพระบบไร้กลิ่น ไร้ควัน ตามประกาศเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ เลขที่ 79/2543 ก่อนการยื่นซองประกวดราคาเพียง 2 วัน ซึ่งการแต่งตั้งเป็นตัวแทนของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. นั้น เพื่อ

ช่วยเหลือให้บริษัท ก. จำกัด มีคุณสมบัติครบถ้วนถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ข้างต้น และในการเสนอราคาครั้งดังกล่าวนั้น ทั้ง 2 ราย ดังกล่าว ก็ได้เข้าแข่งขันการเสนอราคา

การกระทำดังกล่าวของผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 จึงมีมูลความผิดทางอาญา ในฐานะผู้สนับสนุนเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 86 และฐานตกลงร่วมกันในการเสนอราคา เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่ง เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือโดยการกีดกันมิให้มีการเสนอสินค้าหรือบริการอื่นต่อหน่วยงานของรัฐ หรือโดยการเอาเปรียบแก่หน่วยงานของรัฐอันมิใช่เป็นไปในทางการประกอบธุรกิจปกติ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ โดยทุจริตทำการออกแบบกำหนดราคา กำหนดเงื่อนไขหรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคาโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคาใดได้มีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคารายใดมิให้มีโอกาสเข้าแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใดๆ โดยมุ่งหมายมิให้มี

การแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ ผู้เข้า
ทำการเสนอราคา รายใด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงาน
ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคา
ต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2542 มาตรา 4 มาตรา 11 และ
มาตรา 12

3. การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6
มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของ
รัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตาม
พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82
วรรคสาม และมาตรา 85 วรรคสอง ประกอบพระราชกฤษฎีกา
ระเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 มาตรา 5 และพระราช
บัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542
มาตรา 39 วรรคสาม และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็น
เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ
เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่
ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร
กระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่า ตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น
หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ และ
รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความ
จริงอันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157

และมาตรา 162(1), (4) แต่ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 162(1), (4) ได้ขาดอายุความแล้ว สิทธินำคดีอาญา มาฟ้องจึงระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(6) จึงให้ยุติการดำเนินคดีอาญาในความผิดฐานนี้

4. การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 9 ในฐานะกรรมการกำหนดราคากลาง มีมูลความผิดทางวินัย อย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 85 วรรคสอง ประกอบพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 มาตรา 5 และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงาน บุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 39 วรรคสาม และ มีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่ง ผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และ ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือรอก ข้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่า ตนได้ กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตน อันเป็นความเท็จ และรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสาร นั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมาย อาญา มาตรา 157 และมาตรา 162(1), (4) ฐานเป็นเจ้าหน้าที่

ในหน่วยงานของรัฐ โดยทุจริต ทำการออกแบบ กำหนดราคา กำหนดเงื่อนไข หรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็น มาตรฐานในการเสนอราคาโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขัน ในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคา รายใดได้มีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคารายใดมิให้มีโอกาสเข้าแข่งขัน ในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วย งานของรัฐ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการ ใดๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อ อำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา กับหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับ การเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 11 และ มาตรา 12

5. การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 มีมูลความผิด ทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐาน ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ ของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราช บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 มาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 85 วรรคสอง ประกอบพระราชกฤษฎีกา ระเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 มาตรา 5 และ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 39 วรรคสาม และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็น เจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐโดยทุจริต ทำการออกแบบ กำหนดราคา กำหนดเงื่อนไข หรือกำหนด ผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคา โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคารายใดได้มีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคา รายใดมิให้มีโอกาสเข้าแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้ มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้า ทำการเสนอราคารายใด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงาน ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคา ต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2542 มาตรา 11 และมาตรา 12

6. การกระทำของ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ในฐานะกรรมการ กำหนดราคากลาง มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติ ตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือ นโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้าย แรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 85 วรรคสอง ประกอบพระราช กฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 มาตรา 5 และ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

มาตรา 39 วรรคสาม และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็น
เจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ
เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตและฐานเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่
ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร
กระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น
หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ
และรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์
ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 157 และมาตรา 162 (1), (4) ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วย
งานของรัฐ โดยทุจริตทำการออกแบบ กำหนดราคา กำหนด
เงื่อนไข หรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็นมาตรฐาน
ในการเสนอราคาโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคา
อย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคารายใดได้มีสิทธิ
เข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกัน
ผู้เสนอราคารายใดมิให้มีโอกาสเข้าแข่งขันในการเสนอราคา
อย่างเป็นธรรม และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ
กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ
โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวย
แก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับ
หน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับ
การเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 11 และ
มาตรา 12 แล้วแต่กรณี

7. บริษัท ก. จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ 10 นางสาว เจ กรรมการผู้จัดการบริษัท ก. จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ 11 ห้างหุ้นส่วน จำกัด ข. ผู้ถูกกล่าวหาที่ 13 และนาย แอล หุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ผู้ถูกกล่าวหาที่ 14 มีมูลความผิดทางอาญาฐานตกลงร่วมกันในการเสนอราคา เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่ง เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ โดยหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือโดยการกีดกันมิให้มีการเสนอสินค้าหรือบริการอื่นต่อหน่วยงานของรัฐ หรือโดยการเอาเปรียบแก่หน่วยงานของรัฐ อันมิใช่เป็นไปในทางการประกอบธุรกิจปกติ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงาน กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 86 และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 11 และมาตรา 12 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86

สำหรับกรณีก่อหานาย ซี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ข้อเท็จจริงปรากฏว่านาย ซี ได้ถึงแก่ความตายแล้ว สิทธิภาคีอาญามาฟ้องจึงระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(1) และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อจะดำเนินคดีอาญาและดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 57 จึงให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบ

ส่วนนาย เค ผู้ถูกกล่าวหาที่ 12 จากการไต่สวนข้อเท็จจริงยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่าได้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดตามที่กล่าวหา ข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาตกไป

3. กรณีมาตรา 10 และมาตรา 12

3.1 เรื่องเดิม

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก ผู้กล่าวหา ได้กล่าวหานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับพวกรวม 8 ราย ว่าในการประกวดราคาจ้างเหมาก่อสร้างถนนลาดยาง มีการดำเนินการโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับองค์การบริหารส่วนจังหวัด

3.2 ข้อเท็จจริง

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวได้ความว่า ในขณะที่เกิดเหตุผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 รัชมารชการในตำแหน่งผู้อำนวยการกองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 รัชมารชการในตำแหน่งนักบริหารงานช่าง ระดับ 6 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 รัชมารชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ระดับ 5 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 เป็นสมาชิก อบต. ผู้ถูกกล่าวหา

ที่ 6 เป็นสมาชิก อบต. ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข.

เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ให้เป็นผู้รับจ้างก่อสร้างถนนลาดยาง ระยะทาง 1,800 กิโลเมตร ในเขตปฏิรูปที่ดิน วงเงินค่าจ้าง 3,750,000 บาท กำหนดวันแล้วเสร็จตามสัญญาภายในวันที่ 31 ตุลาคม 2544 ตามสัญญาจ้างเลขที่ 1/2544 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ต่อมาในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2544 ห้างฯ ได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ขออนหนังสือรับรองผลงาน การก่อสร้างในโครงการดังกล่าว ซึ่งต่อมารองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ได้ออกหนังสือรับรอง ผลงาน ที่ อน 0014/19188 ลงวันที่ 9 พฤศจิกายน 2544 ให้กับห้าง ข. โดยหนังสือรับรองผลงานฉบับนี้มีสาระสำคัญว่า “ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ได้เป็นผู้รับจ้างงานก่อสร้างถนนลาดยาง ในเขตปฏิรูปที่ดิน ตามสัญญาจ้างเลขที่ 1/2544 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2544 วงเงินค่าจ้าง 3,750,000 บาท กำหนดวัน แล้วเสร็จตามสัญญาภายในวันที่ 31 ตุลาคม 2544 ห้างหุ้นส่วน จำกัด ข. ได้ส่งมอบงานงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2544 ปรากฏว่าผลงานแล้วเสร็จถูกต้องเรียบร้อยตามรูปแบบรายการ ทุกประการ”

ต่อมาในวันที่ 7 ธันวาคม 2547 อบจ. โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ได้ออกประกาศประกวดราคาและเอกสารประกวดราคา จ้างเหมาก่อสร้างถนนลาดยาง กำหนดราคากลางไว้เป็นเงิน 10,422,000 บาท กำหนดยื่นซองประกวดราคาในวันที่ 12

มกราคม 2548 และได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เสนอราคาไว้ในเอกสารการประกวดราคาซื้อที่ 2.5 ว่า “ผู้เสนอราคาต้องเป็นนิติบุคคลและมีผลงานก่อสร้างประเภทเดียวกันกับงานที่ประกวดราคาจ้างในวงเงินไม่น้อยกว่า 5,211,000 บาท และเป็นผลงานที่เป็นคู่สัญญาโดยตรงกับส่วนราชการหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานเอกชนที่ อบจ. เชื้อถือ” พร้อมกับแต่งตั้งให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 - 6 ทำหน้าที่คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา

ต่อมาในวันที่ 12 มกราคม 2548 มีผู้มายื่นขอเสนอราคา จำนวน 6 ราย คณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา ได้ร่วมกันเปิดซองเสนอราคาของผู้เสนอราคาทั้ง 6 ราย ปรากฏราคาที่เสนอ ดังนี้

1. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. เสนอราคาเป็นเงิน 7,500,000 บาท (ต่ำสุด)
2. บริษัท เดอะซันแอสฟัลท์ จำกัด เสนอราคาเป็นเงิน 7,762,968.51 บาท
3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. เสนอราคาเป็นเงิน 10,400,000 บาท (ยื่นดีลราคาจากที่เสนอไว้อีก 22 เปอร์เซ็นต์)
4. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ง. เสนอราคาเป็นเงิน 8,330,000 บาท
5. ห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. เสนอราคาเป็นเงิน 8,883,000 บาท
6. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ. เสนอราคาเป็นเงิน 9,275,000 บาท

โดยผู้เสนอราคาในรายชื่อของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. นั้น ได้เสนอหนังสือรับรองผลงาน ฉบับเลขที่ อน 0014/19881 ลงวันที่ 9 ธันวาคม 2544 โดยมีสาระสำคัญว่า “ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ได้เป็นผู้รับจ้างงานก่อสร้างถนนลาดยาง ระยะทาง 2,800 กิโลเมตร ในเขตปฏิรูปที่ดิน ตามสัญญาจ้างเลขที่ 1/2544 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2544 วงเงินค่าจ้าง 5,880,000 บาท (ห้าล้านแปดแสนแปดหมื่นบาทถ้วน) กำหนดงานแล้วเสร็จตามสัญญาภายในวันที่ 30 พฤศจิกายน 2544 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ได้ส่งมอบงานงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2544 ปรากฏว่าผลงานแล้วเสร็จถูกต้องเรียบร้อยตามรูปแบบรายการทุกประการ” ซึ่งหนังสือรับรองผลงานฉบับนี้ได้มีการแก้ไขรายละเอียดที่สำคัญของหนังสือรับรองผลงานที่แท้จริงในข้างต้นเพื่อให้สอดคล้องกับคุณสมบัติของผู้เสนอราคาตามที่กำหนดไว้ในข้อ 2.5 กล่าวคือ แก้ไขเลขที่ออกของหนังสือจากฉบับเลขที่ อน 0014/19188 ลงวันที่ 9 พฤศจิกายน 2544 เป็นฉบับเลขที่ อน 0014/19881 ลงวันที่ 9 ธันวาคม 2544 แก้ไขระยะทางและวงเงินค่าจ้างจากระยะทาง 1,800 กิโลเมตร วงเงินค่าจ้าง 3,750,000 บาท เป็นระยะทาง 2,800 กิโลเมตร วงเงินค่าจ้าง 5,880,000 บาท แก้ไขกำหนดงานแล้วเสร็จตามสัญญา จากกำหนดวันแล้วเสร็จตามสัญญาภายในวันที่ 31 ตุลาคม 2544 เป็นกำหนดงานแล้วเสร็จตามสัญญาภายในวันที่ 30 พฤศจิกายน 2544 และแก้ไขระยะเวลาส่งมอบงานจากได้ส่งมอบงานงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2544 เป็นได้ส่งมอบงานงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2544

ในวันเดียวกัน (12 มกราคม 2548) ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2-6 ในฐานะคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ได้ร่วมกันตรวจสอบคุณสมบัติและราคาของผู้เสนอราคาทั้ง 6 รายดังกล่าว และมีความเห็นว่าผู้เสนอราคาทั้ง 6 ราย ได้ยื่นเอกสารหลักฐานถูกต้องตามประกาศ และ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุดเห็นควรจ้างเหมาห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ให้เป็นผู้รับจ้างในโครงการดังกล่าว ต่อไป

ต่อมาในวันที่ 13 มกราคม 2548 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ผู้กล่าวหา ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ในฐานะนายก อบจ. เพื่อขอทราบข้อมูลคุณสมบัติของผู้เสนอราคาข้อที่ 2.5 ว่าเป็นไปตามประกาศเพื่อความถูกต้องและเป็นธรรม กล่าวคือ ให้ อบจ. ตรวจสอบหนังสือรับรองผลงานของผู้ยื่นซองประกวดราคา ในโครงการดังกล่าวว่าเป็นหนังสือรับรองผลงานปลอมหรือไม่ เนื่องจากผู้กล่าวหา ทราบว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. นั้น ไม่ได้มีผลงานตามหนังสือรับรองผลงานที่ยื่นไว้ในโครงการดังกล่าวแต่อย่างใด โดยมีมูลค่างานไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารการประกวดราคาข้อ 2.5 ซึ่ง อบจ. ก็ได้ลงทะเบียนรับหนังสือฉบับดังกล่าวไว้เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2548

ต่อมาผู้อำนวยการกองคลัง ก็ได้เสนอบันทึกฝ่ายพัสดุ และทรัพย์สิน ถึงผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ทราบว่าจะให้ข้อมูลดังกล่าวแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ได้แค่ไหนอย่างไร ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ก็ได้อนุมัติและเห็นชอบให้เปิดเผยข้อมูลให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ได้ โดยการส่งเฉพาะสำเนาหนังสือรับรองผลงานการก่อสร้างของผู้เสนอราคาแต่ละรายไปให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ทราบ

แต่ไม่ได้มีการแจ้งให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ทราบว่า ผู้เสนอราคาแต่ละรายมีคุณสมบัติตามข้อ 2.5 หรือเสนอหนังสือรับรองผลงานปลอมหรือไม่ ปรากฏว่าในระหว่างที่จัดทำหนังสือเพื่อส่งเอกสารดังกล่าวไปให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ทราบนั้น ในวันที่ 28 มกราคม 2548

ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ก็ได้ลงนามว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ให้เป็นผู้รับจ้างในโครงการดังกล่าว ตามสัญญาจ้างเลขที่ 21/2548 ลงวันที่ 28 มกราคม

2548 โดยมีได้มีการตรวจสอบว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. มีคุณสมบัติตามเอกสารการประกวดราคาข้อ 2.5 ตามที่ผู้กล่าวหาแจ้งให้ทราบหรือไม่

ต่อมาห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ผู้รับจ้าง ก็ได้ดำเนินการก่อสร้างในโครงการดังกล่าวเสร็จเรียบร้อย อบจ.ก็ได้ดำเนินการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ข.

ต่อมาในปี 2558 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวขึ้นมา โดยในการสอบสวนข้อเท็จจริง นั้น ปลัด อบจ. ในฐานะประธานกรรมการสอบข้อเท็จจริง ได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดขอทราบว่าหนังสือผลงาน ที่ อน 0014/19881 ลงวันที่ 9 ธันวาคม 2544 ซึ่งเป็นหนังสือรับรองผลงานที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ใช้ในการยื่นซองเสนอราคาในโครงการดังกล่าว เป็นหนังสือรับรองผลงานที่ถูกต้องกับผลงานที่จังหวัดรับรองผลงานให้หรือไม่ ต่อมาปฏิรูปที่ดินจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด ได้มีหนังสือ แจ้งให้ปลัด อบจ. ทราบว่า จังหวัดโดยสำนักงาน

การปฏิรูปที่ดินจังหวัด ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าหนังสือรับรองฉบับดังกล่าวไม่ถูกต้องตรงกับผลงานที่ออกให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. พร้อมกับส่งหนังสือรับรองผลงานการก่อสร้างฉบับที่ถูกต้องมาให้ด้วย ซึ่งหนังสือรับรองผลงานฉบับที่ถูกต้องได้ระบุสาระสำคัญไว้ว่า “ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ได้เป็นผู้รับจ้างงานก่อสร้างถนนลาดยาง ในเขตปฏิรูปที่ดิน ตามสัญญาจ้างเลขที่ 1/2544 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2544 วงเงินค่าจ้าง 3,750,000 บาท กำหนดวันแล้วเสร็จตามสัญญาภายในวันที่ 31 ตุลาคม 2544 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ได้ส่งมอบงานงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2544

ปรากฏว่าผลงานแล้วเสร็จถูกต้องเรียบร้อยตามรูปแบบรายการทุกประการ จึงออกหนังสือรับรองผลงานไว้เป็นหลักฐาน” ต่อมา คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ทราบโดยเห็นว่าการดำเนินการประกวดราคาในโครงการดังกล่าว ในขั้นตอนของการยื่นซองประกวดราคาจ้างผู้เสนอราคารายห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ได้ใช้หนังสือรับรองผลงานที่ไม่ตรงกับต้นฉบับ โดยสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดแจ้งผลการตรวจสอบความถูกต้องของหนังสือรับรองผลงานให้ทราบในขั้นตอนการพิจารณาผลการประกวดราคาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ได้ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งตามข้อ 5 ประกอบข้อ 43 ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 ครบถ้วน ซึ่งตามระเบียบดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาต้องตรวจสอบหนังสือรับรองผลงาน

จากหน่วยงานที่ออกหนังสือรับรองผลงานแต่ประการใด ประกอบกับในการยื่นเอกสาร ผู้เสนอราคาได้รับรองความถูกต้องของเอกสารทุกฉบับ ซึ่งเป็นความผูกพันต่อผู้ใช้สำเนาเอกสารที่จะต้องรับรองความถูกต้องของเอกสารที่ตนได้ใช้ ดังนั้น กรณีดังกล่าวถือได้ว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ได้กระทำความผิดฐานปลอมเอกสารราชการ และใช้เอกสารปลอม ตามนัยมาตรา 265 ประกอบ 268 แห่งประมวลกฎหมายอาญา อบจ.เป็นผู้เสียหายจากการใช้เอกสารปลอมดังกล่าว แต่ไม่สามารถร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ได้ เนื่องจากคดีดังกล่าวได้ขาดอายุความในคดีอาญาแล้วตามกำหนดสิบปี นับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิด ส่วนกรณีความเสียหายที่เกิดจากการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาดังกล่าว คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา เห็นว่าการดำเนินการในโครงการดังกล่าวแม้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. จะใช้เอกสารสำเนาหนังสือรับรองผลงานไม่ตรงกับฉบับจริง แต่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ผู้รับจ้าง ก็ได้ปฏิบัติตามสัญญาจ้างครบถ้วน และองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุทัยธานี ก็จ่ายค่าจ้างโดยปฏิบัติตามถูกต้องตามระเบียบกฎหมายกรณีดังกล่าวจึงไม่ทำให้ อบจ.ได้รับความเสียหาย ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ก็ได้ลงลายมือชื่อรับทราบผลการสอบสวนดังกล่าว โดยมีได้สั่งการให้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวต่อไปอย่างไร

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติ ดังนี้

5.1 การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 มีมูลความผิดฐานละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ หรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบ

ด้วยอำนาจหน้าที่หรือประพฤติดนฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย
ของประชาชน ตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมีมูลความผิด
ทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษา
ทรัพย์สินใดๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหาย
แก่รัฐ หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ
หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหาย
แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 และมาตรา 157 และ
ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่
ในการอนุมัติ การพิจารณาหรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง
กับการเสนอราคาครั้งใด รู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่า
ควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้นมีการกระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้ ละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิก
การดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น และฐานเป็น
เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำความผิดตามพระราช
บัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคา
อย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคา รายใด
ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ
พ.ศ. 2542 มาตรา 10 และมาตรา 12

5.2 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2-6 ในฐานะคณะกรรมการ การพิจารณา
ผลการประกวดราคา ตามข้อ 43 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้มีหน้าที่ดังนี้ (1) ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคา ใบเสนอราคา เอกสารหลักฐานต่าง ๆ พัสดุดตัวอย่าง แค่ตัดตาล็อก หรือแบบรูปและรายการละเอียด แล้วคัดเลือกผู้เสนอราคาที่ต้องตามเงื่อนไขในเอกสารประกวดราคา (2) พิจารณาคัดเลือกสิ่งของ หรืองานจ้าง หรือคุณสมบัติของผู้เสนอราคาที่ตรวจสอบแล้วตาม(1)ซึ่งมีคุณภาพและคุณสมบัติเป็นประโยชน์ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แล้วเสนอให้ซื้อหรือจ้างจากผู้เสนอราคารายที่คัดเลือกไว้แล้ว ซึ่งเสนอราคาต่ำสุด (3) ให้คณะกรรมการ การรายงานผลการพิจารณา และความเห็นพร้อมด้วยเอกสารที่ได้รับไว้ทั้งหมดต่อผู้สั่งซื้อ หรือผู้สั่งจ้างเพื่อสั่งการ โดยเสนอผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ และหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จึงเห็นได้ว่าระเบียบข้อดังกล่าวกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ 2-6 ในฐานะคณะกรรมการพิจารณาผล มีหน้าที่ในการตรวจสอบหนังสือรับรองผลงานตามที่ผู้เสนอราคา ยื่นเข้ามา ซึ่งเป็นเอกสารที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เสนอราคา แต่ละราย การที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2-6 ขี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ไม่มีระเบียบกำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคามีหน้าที่ในการตรวจสอบสำเนาหนังสือรับรองผลงานของผู้เสนอราคา จึงฟังไม่ขึ้น

แต่อย่างไรก็ตาม หนังสือรับรองผลงานตามที่ห้างฯ ปลอมขึ้นมา นั้น หากบุคคลหรือวิญญูชนทั่วไปสังเกตด้วยตาเปล่า ก็จะไม่พบพิรุช หรือร่องรอยการแก้ไขที่เห็นเป็นที่ประจักษ์ แต่อย่างใด ประกอบกับตามเงื่อนไขในเอกสารการประกวดราคา

ข้อดังกล่าวก็ได้กำหนดให้ผู้เสนอราคายื่นเพียงสำเนาหนังสือ
รับรองผลงานก่อสร้างพร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้อง โดยมีได้
กำหนดให้ยื่นต้นฉบับหนังสือรับรองผลงานมาด้วย การที่ห้างฯ
ได้ยื่นสำเนาหนังสือรับรองผลงานฉบับดังกล่าวซึ่งเป็นหนังสือ
รับรองผลงานของจังหวัดอุทัยธานี และเป็นหนังสือรับรองผลงาน
ซึ่งเป็นไปตามรูปแบบของทางราชการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอยู่จริง
และมีภารกิจประเภทงานที่รับรองจริง พร้อมกับรับรองสำเนา
ถูกต้อง และในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2-6 ได้ดำเนินการ
พิจารณาผลการประกวดราคาจนถึงขั้นตอนการเสนอความเห็น
ต่อผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ในฐานะผู้สั่งจ้าง ก็ไม่ปรากฏว่ามีผู้เสนอราคา
หรือบุคคลอื่นใดทักท้วงเกี่ยวกับหนังสือรับรองผลงานของ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซากูระคอนสตรัคชั่นดังกล่าว ซึ่งแตกต่างจาก
กรณีของผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ในข้างต้นที่ผู้กล่าวหาได้มีการทักท้วง
ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เกี่ยวกับคุณสมบัติของห้างหุ้นส่วนจำกัด
ซากูระคอนสตรัคชั่น ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 จะลงนามในสัญญา
จ้างกับห้างดังกล่าวแต่เป็นระยะเวลาภายหลังที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2-6
ได้พิจารณาผลการประกวดราคาเสร็จแล้ว ประกอบกับไม่ปรากฏ
พยานหลักฐาน พฤติการณ์ หรือมูลเหตุจูงใจใดที่แสดงให้เห็นว่า
ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2-6 ได้กระทำการใดๆ เพื่อให้การเสนอราคา
ในครั้งนั้นไม่มีความเป็นธรรม หรือเพื่อเอื้ออำนวยแก่ห้างฯ ให้เป็น
ผู้มีสิทธิทำสัญญากับ อบจ. เพราะฉะนั้น การที่ ผู้ถูกกล่าวหา
ที่ 2-6 ไม่ดำเนินการตรวจสอบหนังสือรับรองผลงาน จึงเป็นเพียง
ความบกพร่องในหน้าที่อันควรปฏิบัติตามที่ระเบียบดังกล่าว
กำหนดไว้เท่านั้น มิใช่มีความผิดทางวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติ

หน้าที่ราชการด้วยความอุทิศสาคหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษา ประโยชน์ของทางราชการ และประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดอุทัยธานี เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2544 และที่แก้ไข เพิ่มเติม ข้อ 5 วรรคหนึ่ง ส่วนข้อกล่าวหาในทางอาญา ไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาตกไป

การกระทำของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 และหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 มีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 กระทำความผิดตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา 151 และมาตรา 157 และตามพระราช บัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงาน ของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 และมาตรา 12 ประกอบ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86

4. ตัวอย่างกรณีศึกษา มาตรา 5 มาตรา 6 และ มาตรา 13

เทศบาลตำบลหนึ่ง มีประกาศสอบราคาโครงการ ขยายเขตประปาในเขตพื้นที่ตำบลหนึ่ง เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2545 ปรากฏว่ามีผู้สนใจเข้าซื้อแบบ จำนวน 24 ราย รวมทั้งห้างหุ้นส่วน จำกัด เอ โดยนาย ก. เป็นผู้ซื้อแบบแปลนและสนใจเข้ายื่นซอง เสนอราคา ครั้นถึงวันดูสถานที่ก่อสร้าง ได้มีนาย ข. โทเรศพิทิตติดต่อ ผู้เสนอราคารายต่าง ๆ มารับประทานอาหารค้ำที่โรงแรม ท.

เพื่อพูดคุยเรื่องงานโครงการ/ขยายเขตประปาในเขตพื้นที่
ตำบลหนึ่ง ในช่วงคำคอฟฟี่ชอปโรงแรม

ปรากฏว่ามีผู้เสนอราคารายต่าง ๆ มารับประทาน
อาหารค่ำตามที่นัดหมายจำนวนหลายราย รวมทั้งห้างหุ้นส่วน
จำกัด เอ เมื่อถึงเวลาประมาณ 20.00 น. นาย ว. นาย ก อบจ.
นาย อ. สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และนาย ม. ประธาน
สภาเทศบาลตำบลหนึ่ง ได้ร่วมกันขอร้องผู้เสนอราคารายต่าง ๆ
มิให้ยื่นซองเสนอราคาโครงการดังกล่าว โดยเสนอให้เงินแก่
รายที่ยินยอมไม่ยื่นซอง จำนวน 10,000 บาท แต่ห้างหุ้นส่วนจำกัด
เอ ไม่ยินยอม ยืนยันที่จะยื่นซองเสนอราคา และขอตัวกลับบ้าน
เพื่อจะยื่นซองในวันรุ่งขึ้น ระหว่างเดินทางออกจากห้องน้ำ
ของโรงแรม นาย ว. กับพวก ได้สอบถามห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ
โดยนาย ก. อีกครั้งว่า ยืนยันจะยื่นซองอีกหรือไม่ เมื่อตอบว่า
ยืนยัน นาย ว. จึงขกต๋อยทำร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บ และ
ไม่กล้าไปยื่นซองเสนอราคาในวันรุ่งขึ้น ทำให้มีผู้เสนอราคา
เฉพาะรายที่นาย ว. กับพวกประสงค์จะให้ได้งานโครงการนี้

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติในการประชุมครั้งที่
271-18/2554 วันที่ 3 มีนาคม 2554 พิจารณาแล้วมีมติ
เป็นเอกฉันท์ เห็นชอบตามความเห็นของคณะอนุกรรมการไต่สวน
ว่า การกระทำของนาย ว. มีมูลเป็นความผิดทางอาญา
ฐานร่วมกันให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้เงินหรือทรัพย์สินหรือ
ประโยชน์อื่นใดแก่ผู้อื่นเพื่อประโยชน์ในการเสนอราคา
โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะจูงใจให้ผู้นั้นร่วมดำเนินการใด ๆ
อันเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา

หน่วยงานของรัฐ หรือเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่เข้าร่วมในการเสนอราคา หรือถอนการเสนอราคา ฐานร่วมกันข่มขืนใจให้จ่ายอมร่วม ดำเนินการใด ๆ ในการเสนอราคาหรือไม่เข้าร่วมในการเสนอราคา หรือถอนการเสนอราคา หรือต้องทำการเสนอราคาตามที่กำหนด โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ ให้กลัวว่า จะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สิน ของผู้ถูกขู่เข็ญหรือบุคคลที่สาม จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นนั้น และฐานเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งมีใช่เป็นเจ้าหน้าที่ ในหน่วยงานของรัฐกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคา ต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 5 มาตรา 6 และ มาตรา 13 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 แต่ เนื่องจากนาย ว. ได้เสียชีวิตแล้ว สิทธิภาคีอาญามาฟ้อง จึงระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (1) และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจดำเนินการ ไล่สวนข้อเท็จจริง เพื่อจะดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกกล่าวหา ได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 57 วรรคหนึ่ง ให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบเรื่องกล่าวหา

ส่วนการกระทำของนาย อ. และนาย ม. มีมูลความผิด ฐานร่วมกันให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้เงินหรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้อื่นเพื่อประโยชน์ในการเสนอราคา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะจูงใจให้ผู้นั้นร่วมดำเนินการใด ๆ

อันเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ หรือเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่เข้าร่วมในการเสนอราคาหรือถอนการเสนอราคา และฐานเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งมีใช่เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2542 มาตรา 5 และมาตรา 13 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83

เนื่องจากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง มีมูลเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2542 มาตรา 13 ซึ่งถือว่าเป็นการกระทำผิดฐานกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ด้วยจึงให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับ นาย อ.และนาย ม. ตามฐานความผิดดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 97 และให้แจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในส่วนของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ทราบด้วย

ชื่อลัตย เป็นธรรม มืออาชีพ

